

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 161

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
13 iunie 2013

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 538/2013 al Comisiei din 11 iunie 2013 de stabilire a unor măsuri tranzitorii privind anumite licențe de import și export și certificate de fixare în avans pentru comerțul cu produse agricole între Uniune, astfel cum era constituită la 30 iunie 2013, și Croația** 1
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 539/2013 al Comisiei din 12 iunie 2013 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 2

DECIZII

2013/280/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 11 iunie 2013 privind gradul de adecvare a autorităților competente din Statele Unite ale Americii în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificat cu numărul C(2013) 3402] ⁽¹⁾ ....** 4

2013/281/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 11 iunie 2013 privind echivalența sistemelor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare care se aplică auditorilor și entităților de audit din Statele Unite ale Americii în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificat cu numărul C(2013) 3404] ⁽¹⁾ ....** 8

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

2013/282/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 11 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2006/784/CE în ceea ce privește formula unei metode autorizate de clasificare a carcaselor de porc în Franța [notificat cu numărul C(2013) 3437]..... 10

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ Decizia nr. 12/12/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 25 ianuarie 2012 de modificare, pentru a optzeci și patra oară, a normelor de procedură și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea de noi capitole referitoare la aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general și privind cadrul pentru ajutoarele de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public 12

Aviz cititorilor – Regulamentul (UE) nr. 216/2013 al Consiliului din 7 martie 2013 privind publicarea electronică a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* (A se vedea coperta a treia)

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 538/2013 AL COMISIEI

din 11 iunie 2013

de stabilire a unor măsuri tranzitorii privind anumite licențe de import și export și certificate de fixare în avans pentru comerțul cu produse agricole între Uniune, astfel cum era constituită la 30 iunie 2013, și Croația

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul de aderare a Croației, în special articolul 3 alineatul (4),

având în vedere Actul de aderare a Croației, în special articolul 41,

întrucât:

- (1) Până la 1 iulie 2013, comerțul cu anumite produse agricole între Uniune și Croația este condiționat de prezentarea unei licențe de import sau de export. Începând cu data de 1 iulie 2013, nu mai este posibilă folosirea unor astfel de licențe pentru acest tip de comerț.
- (2) Anumite licențe și certificate de fixare în avans care vor fi în continuare valabile după 30 iunie 2013 nu vor fi utilizate deloc sau vor fi utilizate numai parțial până la acea dată. Angajamentele asumate în legătură cu aceste licențe și certificate trebuie îndeplinite, în caz contrar garanția depusă urmând a fi reținută. Dat fiind faptul că astfel de angajamente nu mai pot fi îndeplinite după aderarea Croației, se prezintă necesitatea de a se institui, cu efect de la data aderării, o măsură tranzitorie care să prevadă restituirea garanțiilor depuse.
- (3) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La solicitarea părților interesate, garanțiile depuse pentru eliberarea licențelor de import și export și a certificatelor de fixare în avans se restituie în următoarele condiții:

- (a) țara exportatoare sau țara de destinație indicată pe licențele sau certificatele de fixare în avans este Croația. Atunci când nu este obligatorie indicarea pe licență sau pe certificatul de fixare în avans a țării exportatoare sau a țării de destinație, operatorul trebuie să demonstreze într-o măsură satisfăcătoare pentru autoritatea competentă că țara exportatoare sau țara de destinație este Croația;
- (b) valabilitatea licențelor sau a certificatelor de fixare în avans nu expiră înainte de 1 iulie 2013;
- (c) licențele sau certificatele de fixare în avans au fost utilizate numai parțial sau nu au fost utilizate deloc până la 1 iulie 2013.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare sub rezerva și la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Croației.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 iunie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 539/2013 AL COMISIEI**din 12 iunie 2013****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 iunie 2013.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	41,5
	MK	55,8
	TN	30,0
	TR	57,9
	ZZ	46,3
0707 00 05	AL	36,9
	EG	172,5
	MK	32,8
	TR	142,5
	ZZ	96,2
0709 93 10	TR	139,3
	ZZ	139,3
0805 50 10	AR	77,2
	TR	115,2
	ZA	110,6
	ZZ	101,0
0808 10 80	AR	155,1
	BR	105,5
	CL	123,4
	CN	96,1
	NZ	139,0
	US	160,0
	ZA	113,5
ZZ	127,5	
0809 10 00	IL	342,4
	TR	201,4
	ZZ	271,9
0809 29 00	IL	750,0
	TR	415,9
	US	766,2
	ZZ	644,0
0809 30	TR	196,9
	ZZ	196,9

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 11 iunie 2013

privind gradul de adecvare a autorităților competente din Statele Unite ale Americii în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului

[notificat cu numărul C(2013) 3402]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/280/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului⁽¹⁾, în special articolul 47 alineatul (3) primul paragraf,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 47 alineatul (1) și cu articolul 53 din Directiva 2006/43/CE, în cazul unor verificări sau investigații ale auditorilor legali sau ale firmelor de audit, autoritățile competente ale statelor membre pot permite transferul de documente de lucru ale auditului sau de alte documente deținute de auditori legali sau firme de audit către autoritățile competente dintr-o țară terță numai dacă aceste autorități au fost declarate adecvate de către Comisie și dacă există acorduri de colaborare pe bază de reciprocitate încheiate între acestea și autoritățile competente ale statelor membre respective. Prin urmare, trebuie stabilit care dintre autoritățile competente din țările terțe sunt adecvate în scopul transferului de documente de lucru ale auditului sau al altor documente deținute de auditori legali sau de firme de audit către autoritățile competente dintr-o țară terță.
- (2) Transferul documentelor de lucru ale auditului sau al altor documente deținute de auditori legali sau de firme de audit către autoritățile competente ale unei țări terțe este o operație de larg interes public care ține de exercitarea unei supravegheri publice independente. Prin urmare, orice astfel de transfer efectuat de către autoritățile competente ale statelor membre trebuie să aibă ca unic scop exercitarea competențelor de supraveghere publică, de asigurare externă a calității și de investigare

a auditorilor și a firmelor de audit de către autoritățile competente din țările terțe în cauză. Statele membre trebuie să se asigure că acordurile bilaterale de colaborare care autorizează transferul de documente de lucru ale auditului sau de alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit între autoritățile lor competente și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii prevăd măsuri adecvate cu privire la protecția datelor cu caracter personal, precum și a secretelor profesionale și a informațiilor comerciale sensibile cuprinse în aceste documente care sunt legate de societățile ale căror situații financiare sunt auditate sau de auditorii acestor societăți. Angajații sau foștii angajați ai autorităților competente din țara terță care primesc informațiile ar trebui să aibă obligația de a păstra secretul profesional.

- (3) Fără a aduce atingere prevederilor de la articolul 47 alineatul (4) din Directiva 2006/43/CE, statele membre trebuie să se asigure că, în scopul supravegherii publice, al asigurării calității și al investigării auditorilor și a firmelor de audit, contactele dintre auditorii sau firmele de audit din statele membre și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii au loc prin intermediul autorităților competente din statul membru în cauză.
- (4) Statele membre pot decide să accepte inspecțiile mixte în circumstanțe excepționale, în care ele sunt necesare pentru garantarea unei supravegheri eficiente. Statele membre pot autoriza o cooperare cu autoritățile competente din Statele Unite ale Americii sub forma unor inspecții mixte sau prin intermediul unor observatori fără competențe în materie de inspecție sau investigație și fără acces la documentele confidențiale de lucru ale auditului sau la alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit. O astfel de cooperare trebuie să se desfășoare întotdeauna în condițiile prevăzute la articolul 47 alineatul (2) din Directiva 2006/43/CE și în prezenta decizie, mai ales în ceea ce privește necesitatea respectării suveranității, a confidențialității și a reciprocității. Statele membre ar trebui să se asigure că toate inspecțiile mixte efectuate în Uniune de autoritățile lor competente și de autoritățile competente din Statele Unite ale Americii în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2006/43/CE se desfășoară sub conducerea autorității competente a statului membru în cauză.

⁽¹⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

- (5) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în conformitate cu directiva respectivă. În consecință, când un transfer de documente de lucru ale auditului sau de alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit către autoritățile competente din Statele Unite ale Americii presupune divulgarea de date cu caracter personal, acest transfer trebuie să se efectueze întotdeauna în conformitate cu dispozițiile Directivei 95/46/CE. Statele membre trebuie să asigure măsuri adecvate cu privire la protecția datelor cu caracter personal transferate, în special prin intermediul unor acorduri obligatorii încheiate în conformitate cu capitolul IV din Directiva 95/46/CE între autoritățile lor competente și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii și să se asigure că autoritățile competente ale Statelor Unite nu vor divulga, fără acordul prealabil al autorităților competente din statele membre în cauză, date cu caracter personal conținute în documentele de lucru ale auditului care au fost transferate sau în alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit.
- (6) Gradul de adecvare a autorităților competente dintr-o țară terță trebuie evaluat în lumina prevederilor privind cooperarea de la articolul 36 din Directiva 2006/43/CE sau a unor rezultate funcționale în mod esențial echivalente. Gradul de adecvare trebuie evaluat mai ales din punctul de vedere al competențelor exercitate de către autoritățile competente din Statele Unite ale Americii, al măsurilor de protecție luate împotriva încălcării normelor privind secretul profesional și confidențialitatea implementate de acestea și al capacității lor de a coopera, în conformitate cu legislația și reglementările naționale, cu autoritățile competente ale statelor membre.
- (7) Dat fiind că auditorii și firmele de audit ale societăților din Uniune care au emis titluri de valoare în Statele Unite ale Americii sau care fac parte dintr-un grup care publică situații financiare consolidate statutare în țara respectivă intră sub incidența legislației naționale a Statelor Unite ale Americii, trebuie să se stabilească dacă autoritățile competente ale statelor membre pot să transfere documente de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit către autoritățile competente din Statele Unite ale Americii în unicul scop al exercitării competențelor acestora de supraveghere publică, de asigurare externă a calității și de investigare a auditorilor și a firmelor de audit.
- (8) S-au efectuat evaluări ale gradului de adecvare în sensul articolului 47 din Directiva 2006/43/CE în ceea ce privește autoritățile competente din Statele Unite ale Americii. Deciziile privind gradul de adecvare în ceea ce privește autoritățile din Statele Unite ale Americii ar trebui adoptate pe baza acestor evaluări.
- (9) *Securities and Exchange Commission* (Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori) din Statele Unite ale Americii este competentă în ceea ce privește investigarea auditorilor și a firmelor de audit; prezenta decizie trebuie să acopere exclusiv competențele acestei autorități de a investiga auditorii și firmele de audit. *Securities and Exchange Commission* din Statele Unite ale Americii implementează măsuri de protecție adecvate care interzic și sancționează divulgarea, atât de către actualii angajați, cât și de către foștii săi angajați, a informațiilor confidențiale oricărei persoane sau autorități terțe. Documentele de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit care i s-ar transfera ar fi folosite în exclusivitate în scopuri care au legătură cu investigarea auditorilor și a firmelor de audit. În conformitate cu legislația și reglementările Statelor Unite ale Americii, *Securities and Exchange Commission* din Statele Unite ale Americii poate să transfere documente de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditorii sau de firmele de audit din Statele Unite legate de investigările pe care acestea le poate efectua în privința respectivilor auditori și firme de audit, către autoritățile competente ale oricărui stat membru. Pe această bază, *Securities and Exchange Commission* din Statele Unite ale Americii trebuie declarată adecvată în sensul articolului 47 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE.
- (10) *Public Company Accounting Oversight Board* (Consiliul de supraveghere a contabilității întreprinderilor publice) din Statele Unite ale Americii este competent în ceea ce privește supravegherea publică, asigurarea externă a calității și investigarea auditorilor și a firmelor de audit. Acesta implementează măsuri de protecție adecvate care interzic și sancționează divulgarea, atât de către actualii angajați, cât și de către foștii săi angajați, a informațiilor confidențiale oricărei persoane sau autorități terțe. Documentele de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit care i s-ar transfera ar fi folosite în exclusivitate în scopuri care au legătură cu supravegherea publică, asigurarea externă a calității și investigarea auditorilor și a firmelor de audit. În conformitate cu legislația și reglementările Statelor Unite ale Americii, aceasta poate să transfere documente de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditorii sau de firmele de audit din Statele Unite ale Americii către autoritățile competente ale oricărui stat membru. Pe această bază, *Public Company Accounting Oversight Board* din Statele Unite ale Americii trebuie declarat adecvat în sensul articolului 47 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE.
- (11) Transferul documentelor de lucru ale auditului sau al altor documente deținute de auditori legali sau de firme de audit trebuie să prevadă acordarea accesului, pentru autoritățile declarate adecvate în conformitate cu prezenta decizie, la documentele de lucru ale auditului sau la alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit ori transmiterea acestor documente autorităților respective, pe baza unui acord prealabil al autorităților competente ale statelor membre, cât și accesul la acest tip de documente sau transmiterea lor de către autoritățile competente ale statelor membre către autoritățile menționate. În consecință, în cazul verificărilor sau al investigațiilor, auditorii legali sau firmele de audit nu trebuie să fie autorizate să acorde accesul sau să

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

transmită documente de lucru ale auditului sau alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit către aceste autorități în alte condiții decât cele stipulate în prezenta decizie și la articolul 47 din Directiva 2006/43/CE, spre exemplu pe baza acordului auditorului legal, al firmelor de audit sau al societății care le este client.

- (12) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor privind acordurile de cooperare prevăzute la articolul 25 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE ⁽¹⁾.
- (13) Întrucât se adoptă în contextul Deciziei de punere în aplicare 2013/281/UE a Comisiei ⁽²⁾ privind echivalența sistemului de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere niciunei decizii finale privind echivalența pe care Comisia ar putea să o adopte în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) din Directiva 2006/43/CE.
- (14) Obiectivul final al cooperării cu Statele Unite ale Americii în ceea ce privește supravegherea auditului este dobândirea încrederii reciproce în sistemele de supraveghere ale celeilalte părți, astfel încât transferul documentelor de lucru ale auditului sau al altor documente deținute de auditori legali sau de firme de audit să constituie o excepție. Încrederea reciprocă se va baza pe echivalența dintre sistemele de supraveghere a auditului din Uniune și din țările menționate.
- (15) *Public Company Accounting Oversight Board* din Statele Unite ale Americii intenționează să continue evaluarea sistemelor de supraveghere ale auditorilor din statele membre înainte de a decide să se bazeze pe supravegherea efectuată de autoritățile lor competente. Prin urmare, mecanismul de cooperare dintre autoritățile competente ale statelor membre și *Public Company Accounting Oversight Board* din Statele Unite ale Americii și *Securities and Exchange Commission* din Statele Unite ale Americii trebuie revizuit pentru a ține cont de progresul realizat în vederea dobândirii încrederii reciproce în sistemul de supraveghere ale celeilalte părți. Din aceste motive, prezenta decizie ar trebui să se aplice pentru o perioadă limitată de timp.
- (16) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 48 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Public Company Accounting Oversight Board din Statele Unite ale Americii și *Securities and Exchange Commission* din Statele Unite ale Americii se consideră adecvate în sensul articolului 47 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE.

Articolul 2

(1) În cazul verificărilor și al investigațiilor efectuate de auditori legali sau de firme de audit, transferul de documente de lucru ale auditului sau al altor documente deținute de auditori legali sau de firme de audit fie se aprobă în prealabil de autoritatea competentă a statului membru în cauză, fie se efectuează de către autoritatea competentă din statul membru în cauză.

(2) Transferul documentelor de lucru ale auditului sau al altor documente de audit deținute de auditori legali sau de firme de audit nu se efectuează în alte scopuri decât cele de supraveghere publică, asigurare externă a calității sau investigare a auditorilor și a firmelor de audit.

(3) În cazul în care documentele de lucru ale auditului sau alte documente de audit cu relevanță sunt deținute în exclusivitate de un auditor legal sau de o firmă de audit înregistrată într-un stat membru diferit de statul membru în care este înregistrat auditorul grupului și a cărui autoritate competentă a primit o cerere de transfer de la una dintre autoritățile menționate la articolul 1, aceste documente se transferă către țara terță în cauză numai dacă autoritatea competentă din primul stat membru își dă acordul explicit în acest sens.

(4) Statele membre se asigură că acordurile bilaterale de colaborare care autorizează transferul de documente de lucru ale auditului sau de alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit între autoritățile lor competente și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii prevăd măsuri adecvate cu privire la protecția datelor cu caracter personal, precum și a secretelor profesionale și a informațiilor comerciale sensibile cuprinse în aceste documente care sunt legate de societățile ale căror situații financiare sunt auditate sau de auditorii acestor societăți.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor articolului 47 alineatul (4) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură că, în scopul supravegherii publice, al asigurării calității și al investigațiilor auditorilor și a firmelor de audit, acordurile bilaterale de colaborare care autorizează transferul de documente de lucru ale auditului sau de alte documente deținute de auditori legali sau de firme de audit între autoritățile lor competente și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii prevăd păstrarea contactului între auditorii sau firmele de audit din statele membre și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii prin intermediul autorităților competente ale statului membru în cauză.

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽²⁾ A se vedea pagina 8 din prezentul Jurnal Oficial.

(6) Statele membre pot autoriza inspecțiile mixte numai dacă acestea sunt necesare. Statele membre se asigură că toate inspecțiile mixte efectuate de autoritățile lor competente și de autoritățile competente din Statele Unite ale Americii pe teritoriul statelor membre în temeiul articolului 47 din Directiva 2006/43/CE sunt, ca regulă generală, conduse de autoritatea competentă a statului membru în cauză.

(7) Statele membre se asigură că orice acord bilateral de colaborare dintre autoritățile lor competente și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii respectă condițiile de cooperare prevăzute în prezentul articol.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 august 2013 până la 31 iulie 2016.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 iunie 2013.

Pentru Comisie
Michel BARNIER
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 11 iunie 2013****privind echivalența sistemelor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare care se aplică auditorilor și entităților de audit din Statele Unite ale Americii în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului**

[notificat cu numărul C(2013) 3404]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/281/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului⁽¹⁾, în special articolul 46 alineatul (2) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 45 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, autoritățile competente ale statelor membre au obligația de a înregistra toți auditorii și toate entitățile de audit care prezintă rapoarte de audit privind conturile anuale sau conturile consolidate ale anumitor societăți constituite în afara Uniunii ale căror valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în interiorul Uniunii. Conform articolului 45 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE, statele membre trebuie să supună acești auditori și aceste entități de audit sistemelor lor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare.
- (2) Decizia 2011/30/UE a Comisiei din 19 ianuarie 2011 privind echivalența sistemelor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit ale anumitor țări terțe și o perioadă de tranziție pentru activitățile de audit desfășurate în Uniunea Europeană ale auditorilor și ale entităților de audit din anumite țări terțe⁽²⁾ a considerat că sistemele de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii sunt echivalente cu sistemele de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a firmelor de audit din statele membre.
- (3) Decizia 2011/30/UE încetează să se aplice la 31 iulie 2013. Prin urmare, este necesară reevaluarea echivalenței acestor sisteme.

- (4) Înainte de a adopta Decizia 2011/30/UE, Comisia a efectuat o evaluare a echivalenței sistemului de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii. Evaluarea a fost efectuată cu sprijinul Grupului european al organelor de supraveghere a auditorilor. Sistemul de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii a fost evaluat în funcție de criteriile prevăzute la articolele 29, 30 și 32 din Directiva 2006/43/CE, care reglementează sistemele de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a firmelor de audit din statele membre. Obiectivul final al cooperării între statele membre și sistemul de supraveghere publică, de asigurare a calității și de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii ar trebui să fie dobândirea încrederii reciproce în sistemele de supraveghere ale celeilalte părți, pe baza echivalenței acestora.
- (5) Statele Unite ale Americii dețin un sistem de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit care funcționează în conformitate cu norme similare celor prevăzute la articolele 29, 30 și 32 din Directiva 2006/43/CE. Cu toate acestea, autoritățile competente din Statele Unite ale Americii intenționează să continue evaluarea sistemelor de supraveghere a auditorilor din statele membre înainte de a decide să se bazeze pe supravegherea efectuată de autoritățile competente din statele membre.
- (6) Prin urmare, sistemul de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii trebuie verificat pentru a se evalua progresul înregistrat în vederea dobândirii încrederii reciproce. Din aceste motive, prezenta decizie ar trebui să se aplice pentru o perioadă limitată de timp.
- (7) Odată ce Comisia a adoptat o decizie prin care se recunoaște că sistemul de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit ale unei țări terțe sau a unui teritoriu terț este echivalent în sensul articolului 46 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre pot decide, pe bază de reciprocitate, să nu aplice sau să modifice cerințele prevăzute la articolul 45 alineatele (1) și (3) în legătură cu auditorii și entitățile de audit din respectiva țară terță sau respectivul teritoriu terț. Condițiile în care

⁽¹⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.⁽²⁾ JO L 15, 20.1.2011, p. 12.

cerințele prevăzute de articolul 45 alineatele (1) și (3) nu se aplică sau se modifică urmează să fie stabilite printr-un acord de cooperare între statul membru și respectiva țară terță sau respectivul teritoriu terț, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE, și comunicate Comisiei.

- (8) În cazul unei societăți constituite în Statele Unite ale Americii ale cărei valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată dintr-un stat membru, dar care nu sunt admise la tranzacționare în Statele Unite ale Americii, statele membre ar trebui să se asigure că toate misiunile de audit referitoare la situațiile financiare ale unei astfel de societăți fac obiectul unor acorduri de cooperare încheiate cu Statele Unite ale Americii pentru a determina ce sisteme de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare se vor aplica auditorilor unor astfel de societăți. În cazul în care astfel de misiuni de audit sunt efectuate de un auditor sau de o entitate de audit dintr-un alt stat membru, statele membre trebuie să coopereze pentru a garanta că misiunea de audit face obiectul unuia dintre sistemele lor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare.
- (9) Acest regim tranzitoriu nu ar trebui să împiedice statele membre să încheie acorduri de cooperare privind verificările de asigurare a calității între autoritățile competente ale statelor membre și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii.
- (10) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere niciunei decizii finale privind gradul de adecvare pe care Comisia o poate adopta în conformitate cu articolul 47 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE.
- (11) Funcționarea dispozițiilor tranzitorii ar trebui monitorizată, iar progresele realizate de autoritățile competente din Statele Unite ale Americii ar trebui examinate. La sfârșitul perioadei de tranziție, ar trebui adoptată o decizie cu privire la echivalența sistemelor de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii. Ar trebui să se examineze dacă statele membre s-au confruntat cu dificultăți în procesul de recunoaștere, de către autoritățile competente din Statele Unite ale Americii, a echivalenței sistemelor de

supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a firmelor de audit din statele membre.

- (12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 48 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 46 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, sistemele de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a entităților de audit din Statele Unite ale Americii se consideră echivalente cu sistemele de supraveghere publică, de asigurare a calității, de investigare și de sancționare a auditorilor și a firmelor de audit din statele membre.

Articolul 2

Articolul 1 se aplică fără a aduce atingere acordurilor de cooperare privind verificările de asigurare a calității între autoritățile competente ale unui stat membru și autoritățile competente din Statele Unite ale Americii, cu condiția ca astfel de acorduri să respecte criteriile stabilite la articolul 2 din Decizia de punere în aplicare 2013/280/UE ⁽¹⁾ și să nu aducă atingere niciunei decizii adoptate în temeiul articolului 47 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 august 2013 la 31 iulie 2016.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 iunie 2013.

Pentru Comisie
Michel BARNIER
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ A se vedea pagina 4 din prezentul Jurnal Oficial.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 11 iunie 2013****de modificare a Deciziei 2006/784/CE în ceea ce privește formula unei metode autorizate de clasificare a carcaselor de porc în Franța***[notificat cu numărul C(2013) 3437]***(Numai textul în limba franceză este autentic)**

(2013/282/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 43 litera (m) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2006/784/CE a Comisiei din 14 noiembrie 2006 privind autorizarea unor metode de clasificare a carcaselor de porc în Franța ⁽²⁾, utilizarea a șapte metode de clasificare a carcaselor de porc în Franța a fost autorizată.
- (2) Franța a solicitat Comisiei să autorizeze înlocuirea formulei utilizate în metoda de clasificare a carcaselor de porc „CSB Image-Meater” pe teritoriul său pentru că metoda actuală de clasificare are nevoie de adaptare tehnică. Franța a prezentat o descriere detaliată a testelor de disecție, cu indicarea principiilor care stau la baza acestei noi formule, a rezultatului testelor sale de disecție și a ecuației utilizate pentru estimarea procentului de carne macră în protocolul prevăzut la articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1249/2008 al Comisiei din 10 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a grilelor comunitare de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine și privind raportarea prețurilor acestora ⁽³⁾.

- (3) Din examinarea acestei solicitări reiese că sunt îndeplinite condițiile de autorizare a noii formule. Această formulă ar trebui, prin urmare, autorizată în Franța.
- (4) Prin urmare, Decizia 2006/784/CE ar trebui modificată în consecință.
- (5) Modificările aparatelor sau ale metodei de clasificare trebuie permise numai dacă sunt autorizate în mod explicit printr-o decizie de punere în aplicare a Comisiei.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia 2006/784/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 11 iunie 2013.

Pentru Comisie

Dacian CIOLOȘ

Membru al Comisiei⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 318, 17.11.2006, p. 27.⁽³⁾ JO L 337, 16.12.2008, p. 3.

ANEXĂ

În partea 6 (CSB Image-Meater) din anexa la Decizia 2006/784/CE a Comisiei, punctele 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„2. Aparatul CSB Image-Meater este compus în special dintr-o cameră video, un PC dotat cu un card de analiză de imagini, un ecran, o imprimantă, un mecanism de comandă, un mecanism de măsurare și interfețe. Cele patru variabile ale Image-Meater sunt măsurate la linia mediană; valorile măsurate sunt transformate în estimare a cărnii macre de către o unitate centrală.

3. Conținutul de carne macră al carcasei se calculează după următoarea formulă:

$$\hat{Y} = 60,12 - (0,487 \times G3) - (0,133 \times G4) + (0,111 \times M3) + (0,036 \times M4)$$

unde:

$\hat{Y}$ = procentul estimat de carne macră în carcasă;

G3 — grosimea minimă a slăninii (incluzând șoricium) deasupra mușchiului *gluteus medius* (în milimetri);

G4 — media slăninii (incluzând șoricium) deasupra celor patru vertebre lombare (numite Va, Vb, Vc, Vd) (în milimetri);

M3 — grosimea minimă a mușchiului între partea anterioară a mușchiului *gluteus medius* și partea dorsală a canalului rahidian (în milimetri);

M4 — adâncimea medie a mușchiului pe cele patru vertebre lombare (numite Va, Vb, Vc, Vd) (în milimetri).

Această formulă este valabilă pentru carcasele cu greutatea cuprinsă între 45 și 125 de kilograme.”

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA NR. 12/12/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 25 ianuarie 2012

de modificare, pentru a optzeci și patra oară, a normelor de procedură și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea de noi capitole referitoare la aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general și privind cadrul pentru ajutoarele de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE (denumită în continuare „Autoritatea”),

Întrucât:

În temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea”), Autoritatea emite avize sau orientări privind aspecte abordate în Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „Acordul privind SEE”), în cazul în care Acordul privind SEE sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea prevede acest lucru în mod expres sau în cazul în care Autoritatea consideră că este necesar,

La 20 decembrie 2011, Comisia Europeană a adoptat Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general (JO C 8, 11.1.2012, p. 4) și Comunicarea Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public (2011, JO C 8, 11.1.2012, p. 15),

Ambele comunicări au relevanță și pentru Spațiul Economic European,

Aplicarea uniformă a normelor SEE în materie de ajutoare de stat trebuie asigurată pe tot teritoriul Spațiului Economic European, în conformitate cu obiectivul de omogenitate stabilit la articolul 1 din Acordul privind SEE,

În conformitate cu punctul II de la titlul „GENERALITĂȚI” de la pagina 11 din anexa XV la Acordul privind SEE, Autoritatea, după consultarea Comisiei, trebuie să adopte acte corespunzătoare celor adoptate de Comisia Europeană,

Autoritatea a consultat Comisia Europeană și statele AELS pe această temă prin scrisori date la 10 ianuarie 2012,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările privind ajutoarele de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol referitor la aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general.

Noul capitol este prevăzut în anexa I la prezenta decizie.

Articolul 2

Orientările privind ajutoarele de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind cadrul pentru ajutoarele de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public.

Noul capitol este prevăzut în anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Numai versiunea în limba engleză a prezentei decizii este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 25 ianuarie 2012.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Oda Helen SLETNES
Președinte

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Membru al Colegiului

ANEXA I

PARTEA VI: NORME PRIVIND COMPENSAȚIA PENTRU OBLIGAȚIA DE SERVICIU PUBLIC, DEȚINEREA ÎNTREPRINDERILOR DE CĂTRE STAT ȘI AJUTOARELE ACORDATE ÎNTREPRINDERILOR PUBLICE**Aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general⁽¹⁾****1 Obiectiv și domeniu de aplicare**

1. Serviciile de interes economic general (SIEG) joacă un rol central în promovarea coeziunii sociale și teritoriale. Părțile contractante la Acordul privind SEE, fiecare în limita competențelor sale, trebuie să aibă grijă ca aceste servicii să funcționeze pe baza unor principii și condiții care să le permită să își îndeplinească misiunile.
2. Anumite SIEG pot fi furnizate de către întreprinderi publice sau private⁽²⁾, fără un sprijin financiar specific din partea autorităților statelor AELS. Alte servicii pot fi furnizate numai în cazul în care autoritatea în cauză oferă compensații financiare prestatorului de servicii. În absența unor norme specifice ale SEE în materie, statele AELS sunt, în general, libere să stabilească modul în care ar trebui organizate și finanțate SIEG.
3. Scopul prezentului capitol este de a clarifica noțiunile-cheie care stau la baza aplicării normelor în materie de ajutoare de stat în cazul compensației pentru obligația de serviciu public⁽³⁾. Prin urmare, se va concentra asupra acelor cerințe în materie de ajutoare de stat care sunt cele mai relevante pentru obligația de serviciu public.
4. La 20 decembrie 2011, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a emis Decizia 2012/21/UE a Comisiei privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general⁽⁴⁾ (Decizia 2012/21/UE), care declară că anumite tipuri de compensații pentru SIEG care constituie ajutor de stat sunt compatibile cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”), în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat și le scutește de obligația de notificare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat. Decizia 2012/21/UE urmează a fi încorporată în Acordul privind SEE în cel mai scurt timp posibil. În paralel cu prezentul capitol, Autoritatea AELS de Supraveghere (denumită în continuare „Autoritatea”) a adoptat un cadru privind ajutoarele de stat sub formă de compensație pentru obligația de serviciu public (denumit în continuare „cadrul”), care stabilește condițiile în care ajutoarele de stat pentru serviciile de interes economic general care nu sunt prevăzute în Decizia 2012/21/UE pot fi declarate compatibile în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE. Comisia are în vedere, de asemenea, adoptarea unui regulament *de minimis* specific pentru SIEG care să clarifice faptul că anumite măsuri de compensare nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 din tratat (denumit în continuare „regulamentul”) ⁽⁵⁾. Odată adoptat, regulamentul va fi încorporat în Acordul privind SEE.
5. Prezentul capitol nu aduce atingere aplicării altor dispoziții ale legislației SEE, în special a celor referitoare la achizițiile publice și nici cerințelor care decurg din Acordul privind SEE, inclusiv din legislația sectorială încorporată în acord. În cazul în care o autoritate publică locală alege să încredințeze unui terț prestarea unui serviciu, aceasta are obligația de a respecta legislația SEE care reglementează achizițiile publice, cuprinsă în anexa XVI la Acordul privind SEE. De asemenea, în cazurile în care directivele privind achizițiile publice sunt inaplicabile în întregime sau parțial (de exemplu, în cazul concesiunilor de servicii și al contractelor de servicii enumerate în anexa IIB la Directiva 2004/18/CE⁽⁶⁾), inclusiv în cazul diferitelor tipuri de servicii sociale), este posibil ca atribuirea contractului să trebuiască, totuși, să îndeplinească cerințele de transparență, egalitate de tratament, proporționalitate și recunoaștere reciprocă prevăzute de Acordul privind SEE⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Acest capitol corespunde *Comunicării Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general*, JO C 8, 11.1.2012, p. 4.

⁽²⁾ În conformitate cu articolul 125 din Acordul privind SEE, acordul nu aduce atingere sub nicio formă normelor stabilite de părțile contractante care guvernează regimul de proprietate. Prin urmare, normele de concurență nu discriminează întreprinderile în funcție de regimul lor de proprietate - privată sau publică.

⁽³⁾ Comisia Europeană a publicat orientări suplimentare în *Ghidul privind aplicarea în ceea ce privește serviciile de interes economic general și, în special, serviciile sociale de interes general, a normelor Uniunii Europene în materie de ajutoare de stat, achiziții publice și piață internă*, SEC (2010) 1545 final din 7.12.2010.

⁽⁴⁾ JO L 7, 11.1.2012, p. 3.

⁽⁵⁾ Un proiect al acestuia a fost publicat în JO C 8, 11.1.2012, p. 23.

⁽⁶⁾ Încorporat la punctul 2 din anexa XVI la Acordul privind SEE.

⁽⁷⁾ Cauza C-324/98, *Telaustria Verlags GmbH și Telefonadress GmbH/Telekom Austria AG*, Rec. 2000, p. I-10745, punctul 60 și Comunicarea interpretativă a Comisiei privind dreptul comunitar aplicabil în cazul atribuirii contractelor publice care nu sunt reglementate sau sunt reglementate parțial de directivele privind contractele de achiziții publice (JO C 179, 1.8.2006, p. 2).

6. Pe lângă aspectele abordate în prezentul capitol, în Decizia 2012/21/UE și în cadru, Autoritatea va răspunde întrebărilor individuale care apar în contextul punerii în aplicare a normelor în materie de ajutoare de stat pentru SIEG ⁽¹⁾.
7. Prezentul capitol nu aduce atingere jurisprudenței relevante a Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) și a Curții AELS.

2 Dispoziții generale referitoare la noțiunea de ajutor de stat

2.1 Noțiunea de întreprindere și de activitate economică

8. În temeiul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, normele în materie de ajutoare de stat se aplică, în general, numai în cazul în care beneficiarul este o „întreprindere”. Este, prin urmare, esențial pentru aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat să se determine dacă prestatorul unui serviciu de interes general trebuie considerat sau nu ca fiind o întreprindere.

2.1.1. Principii generale

9. Curtea de Justiție a definit, în mod sistematic, întreprinderile ca fiind entități care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul juridic și de modul de finanțare a acestora ⁽²⁾. Încadrarea unei anumite entități în categoria întreprinderilor depinde astfel, în totalitate, de natura activităților sale. Acest principiu general are trei consecințe importante:

în primul rând, statutul entității în dreptul intern nu este determinant. De exemplu, o entitate care, în dreptul intern, are statut de asociație sau de club sportiv poate, cu toate acestea, să fie considerată ca fiind o întreprindere în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Singurul criteriu pertinent în acest sens este dacă aceasta desfășoară sau nu o activitate economică;

în al doilea rând, aplicarea în sine a normelor în materie de ajutoare de stat nu este condiționată de existența unui scop lucrativ al entității instituite. Conform jurisprudenței Curții de Justiție și a Tribunalului, și entitățile non-profit pot oferi bunuri și servicii pe o piață ⁽³⁾. În caz contrar, furnizorii fără scop lucrativ rămân, bineînțeles, în întregime în afara controlului ajutoarelor de stat;

în al treilea rând, clasificarea unei entități ca întreprindere se face întotdeauna în raport cu o activitate specifică. O entitate care desfășoară atât activități economice, cât și activități neeconomice trebuie considerată ca fiind o întreprindere numai în ceea ce privește prima categorie de activități.

10. Se poate considera că două entități juridice distincte formează o singură unitate economică în sensul aplicării normelor în materie de ajutoare de stat. Această unitate economică este așadar considerată a fi întreprinderea în cauză. În acest sens, Curtea de Justiție verifică existența unei participații de control sau a unor legături de natură funcțională, economică sau organică ⁽⁴⁾. Pe de altă parte, o entitate care nu furnizează ea însăși bunuri sau servicii pe o piață nu constituie o întreprindere doar pentru că deține titluri de participare, chiar și majoritare, atâta vreme cât respectivele titluri de participare nu conferă deținătorului decât dreptul de a-și exercita drepturile aferente statutului de acționar sau de asociat, precum și, dacă este cazul, de a beneficia de dividende, care sunt pur și simplu rezultatul deținerii unui activ ⁽⁵⁾.
11. Pentru a clarifica distincția dintre activitățile economice și cele neeconomice, Curtea de Justiție a statuat în mod sistematic faptul că orice activitate care constă în furnizarea de bunuri și servicii pe o piață constituie o activitate economică ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Întrebările pot fi adresate, de asemenea, Comisiei prin serviciul său interactiv de informare privind serviciile de interes general, care este disponibil pe site-ul internet al Comisiei http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

⁽²⁾ Cauzele conexe C-180/98 - C-184/98 Pavlov și alții, Rec., 2000, p. I-6451.

⁽³⁾ Cauzele conexe 209/78 - 215/78 și 218/78 Van Landewyck, Rec., 1980, p. 3125, punctul 21, cauza C244/94, FFSA și alții, Rec., 1995, p. I-4013, cauza C-49/07 MOTOE, Rep., 2008, p. I-4863, punctele 27 și 28.

⁽⁴⁾ Cauza C-480/09 P AceaElectrabel Produzione SpA/Comisia, Rep., 2010, punctele 47-55, cauza C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SPA și alții, Rec., 2006, p. I-289, punctul 112.

⁽⁵⁾ Cauza C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SPA și alții, Rec., 2006, p. I-289, punctele 107-118 și 125.

⁽⁶⁾ Cauza 118/85, Comisia/Italia, Rec., 1987, p. 2599, punctul 7, cauza C-35/96, Comisia/Italia, Rec 1998, p. I-3851, punctul 36, cauzele conexe C-180/98-C-184/98 Pavlov și alții, punctul 75.

12. Răspunsul la întrebarea dacă există o piață pentru anumite servicii poate depinde de modul în care aceste servicii sunt organizate în statul AELS în cauză ⁽¹⁾. Normele în materie de ajutoare de stat se aplică doar atunci când o anumită activitate este furnizată într-un cadru de piață. Natura economică a anumitor servicii poate, prin urmare, să difere de la un stat AELS la altul. Mai mult, în funcție de opțiunile politice sau de evoluțiile economice, clasificarea unui anumit serviciu poate varia în timp. O activitate care astăzi nu este considerată comercială poate deveni comercială în viitor și viceversa.
13. Decizia unei autorități de a nu permite terților să furnizeze un anumit serviciu (de exemplu, deoarece dorește să furnizeze serviciul prin mijloace proprii) nu exclude existența unei activități economice. În pofida unei astfel de închideri a pieței, o activitate economică poate exista atunci când alți operatori sunt dispuși și capabili să furnizeze serviciul în cauză pe piața avută în vedere. Mai general, faptul că un serviciu anume este furnizat prin mijloace proprii ⁽²⁾ nu are relevanță pentru caracterul economic al activității ⁽³⁾.
14. Întrucât distincția dintre un serviciu economic și un serviciu neeconomic depinde de specificitățile politice și economice dintr-un anumit stat AELS, este imposibil să se întocmească o listă exhaustivă a activităților care a priori nu vor avea niciodată un caracter economic. O astfel de listă nu ar oferi o securitate juridică reală și, prin urmare, ar avea o utilitate limitată. Următoarele puncte încearcă totuși să clarifice această distincție pentru mai multe domenii importante.
15. În absența unei definiții a activității economice în textul Acordului privind SEE, jurisprudența pare să ofere criterii diferite pentru aplicarea normelor privind piața internă și pentru aplicarea dreptului concurenței ⁽⁴⁾.

2.1.2 Exercițarea prerogativelor de autoritate publică

16. După cum reiese din jurisprudența Curții de Justiție potrivit căreia articolul 107 din tratat, care corespunde articolului 61 din Acordul privind SEE, nu se aplică atunci când statul acționează „prin exercitarea prerogativelor de autoritate publică” ⁽⁵⁾ sau în cazurile în care autoritățile din statul respectiv acționează „în calitatea lor de autorități publice” ⁽⁶⁾. Se poate considera că o entitate acționează prin exercitarea prerogativelor de autoritate publică în cazul în care activitatea respectivă este o sarcină care face parte din funcțiile esențiale ale statului sau este legată de aceste funcții, prin natura sa, prin obiectivul său și prin normele care se aplică în cazul acesteia ⁽⁷⁾. În general, cu excepția cazului în care statul AELS în cauză a decis să introducă mecanisme de piață, activitățile care fac parte în mod intrinsec din prerogativele autorității oficiale și sunt efectuate de stat nu constituie activități economice. Exemple în acest sens sunt activitățile legate de:

(a) armată sau poliție;

(b) siguranța și controlul navigației aeriene ⁽⁸⁾;

(c) controlul și siguranța traficului maritim ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ Cauzele conexate C-159/91 și C-160/91 Poucet și Pistre, Rec., 1993, p. I-637.

⁽²⁾ A se vedea concluziile avocatului general Geelhoed în cauza C-295/05 Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo)/Transformación Agraria SA (Tragsa) și Administración del Estado, Rep., 2007, p. I-2999, punctele 110 – 116, Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului, JO L 315, 3.12.2007, p. 1, articolul 5 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1), Decizia 2011/501/UE a Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C 58/06 (ex NN 98/05) acordat de Germania în favoarea întreprinderilor Bahnen der Stadt Monheim (BSM) și Rheinische Bahngesellschaft (RBG) din cadrul Verkehrsverbund Rhein-Ruhr, JO L 210, 17.8.2011, p. 1, punctele 208-209

⁽³⁾ Acesta nu are relevanță nici în ceea ce privește definirea serviciului ca fiind SIEG, a se vedea punctul 3.2.

⁽⁴⁾ Cauza C-519/04 P, David Meca-Medina și Igor Majcen/Comisia, Rec., 2006, p. I-6991, punctele 30-33, cauza C-350/07 Kattner Stahlbau, Rep., 2009, p. I-1513, punctele 66, 72, 74 și 75, concluziile avocatului General Poiars Maduro prezentate la 10 noiembrie 2005 în cauza C-205/03 P FENIN, Rec., 2006, p. I-6295, punctele 50 și 51.

⁽⁵⁾ Cauza C-118/85, Comisia/Italia, punctele 7 și 8.

⁽⁶⁾ Cauza C-30/87 Bodson/Pompes funèbres des régions libérées, Rec., 1988, p. I-2479, punctul 18.

⁽⁷⁾ A se vedea, în special, cauza C-364/92 SAT/Eurocontrol, Rec., 1994, p. I-43, punctul 30.

⁽⁸⁾ Cauza C-364/92 SAT/Eurocontrol, punctul 27, cauza C-113/07 P Selex Sistemi Integrati/Comisia, Rep., 2009, p. I-2207, punctul 71.

⁽⁹⁾ Decizia Comisiei din 16 octombrie 2002 în cazul N 438/02 — Belgia — Ajutor acordat autorităților portuare, JO C 284, 21.11.2002.

- (d) supravegherea antipoluare ⁽¹⁾ și
- (e) organizarea, finanțarea și executarea pedepselor cu închisoarea ⁽²⁾.

2.1.3. Securitate socială

17. Decizia de a clasifica sistemele din domeniul securității sociale ca implicând sau nu activități economice depinde de modul în care acestea sunt instituite și structurate. În esență, Curtea de Justiție și Tribunalul fac distincție între sistemele bazate pe principiul solidarității și sistemele economice.

18. Curtea de Justiție și Tribunalul au utilizat o serie de criterii pentru a determina dacă un sistem de securitate socială este bazat pe principiul solidarității și, prin urmare, nu implică o activitate economică. O serie de factori pot fi relevanți în această privință:

- (a) dacă afilierea la sistem este obligatorie sau nu ⁽³⁾;
- (b) dacă sistemul urmărește un obiectiv exclusiv social sau nu ⁽⁴⁾;
- (c) dacă sistemul are sau nu un scop lucrativ ⁽⁵⁾;
- (d) dacă prestațiile acordate depind sau nu de contribuțiile făcute ⁽⁶⁾;
- (e) dacă prestațiile acordate nu sunt neapărat proporționale cu câștigurile salariale ale persoanei asigurate ⁽⁷⁾ și
- (f) dacă sistemul este supus sau nu controlului statului ⁽⁸⁾.

19. Trebuie să se facă distincția între astfel de sisteme bazate pe principiul solidarității și sistemele economice ⁽⁹⁾. Spre deosebire de sistemele bazate pe principiul solidarității, sistemele economice sunt, în mod constant, caracterizate prin:

- (a) caracterul opțional al afilierii ⁽¹⁰⁾;
- (b) principiul capitalizării (corelarea drepturilor cu contribuțiile plătite și cu rezultatele financiare ale sistemului) ⁽¹¹⁾;
- (c) caracterul lor lucrativ ⁽¹²⁾ și

⁽¹⁾ Cauza C-343/95 Cali & Figli, Rec., 1997, p. I-1547, punctul 22.

⁽²⁾ Decizia Comisiei în cazul N 140/2006 – Lituania – Acordarea de subvenții pentru întreprinderile de stat din cadrul penitenciarelor, JO C 244, 11.10.2006.

⁽³⁾ Cauzele conexate C-159/91 și C-160/91, Poucet și Pistre, Rec., 1993, p. I-637, punctul 13.

⁽⁴⁾ Cauza C-218/00 Cical și INAIL, Rec., 2002, p. I-691, punctul 45.

⁽⁵⁾ Cauzele conexate C-264/01, C-306/01, C-354/01 și C-355/01 AOK Bundesverband, Rec., 2004, p. I-2493, punctele 47-55.

⁽⁶⁾ Cauzele conexate C-159/91 și C-160/91, Poucet și Pistre, punctele 15-18.

⁽⁷⁾ Cauza C-218/00 Cical și INAIL, punctul 40.

⁽⁸⁾ Cauzele conexate C-159/91 și C-160/91, Poucet și Pistre, punctul 14, cauza C-218/00 Cical și INAIL, punctele 43-48, cauzele conexate C-264/01, C-306/01, C-354/01 și C-355/01, AOK Bundesverband, punctele 51 - 55.

⁽⁹⁾ A se vedea, în special, cauza C-244/94, FFSA și alții, punctul 19.

⁽¹⁰⁾ Cauza C-67/96, Albany, Rec., 1999, p. I-5751, punctele 80-87.

⁽¹¹⁾ Cauza C-244/94, FFSA și alții, punctele 9 și 17-20, cauza C-67/96, Albany, punctele 81-85; a se vedea, de asemenea, cauzele conexate C-115/97 - C-117/97 Brentjens, Rec., 1999, p. I-6025, punctele 81-85, cauza C-219/97 Drijvende Bokken, Rec., 1999, p. I-6121, punctele 71-75 și cauzele conexate C-180/98 - C-184/98 Pavlov și alții, punctele 114 și 115.

⁽¹²⁾ Cauzele conexate C - 115/97 - C - 117/97 Brentjens.

(d) acordarea unor drepturi care sunt în plus față de cele acordate de un sistem de bază ⁽¹⁾.

20. Unele sisteme combină caracteristici din ambele categorii. În astfel de cazuri, clasificarea sistemului depinde de o analiză a diferitelor elemente și a importanței fiecăreia dintre ele ⁽²⁾.

2.1.4. Asistența medicală

21. În SEE, sistemele de asistență medicală sunt foarte diferite de la un stat la altul. Gradul de concurență care există pe piață între diferiții furnizori de servicii medicale depinde, în mare măsură, de aceste particularități naționale.
22. În unele sisteme naționale, spitalele publice sunt parte integrantă a unui serviciu național de sănătate și sunt bazate aproape în totalitate pe principiul solidarității ⁽³⁾. Astfel de spitale sunt finanțate direct din contribuțiile de securitate socială și din alte resurse de stat și furnizează serviciile respective gratuit pentru persoanele afiliate, pe baza principiului acoperirii universale ⁽⁴⁾. Curtea de Justiție și Tribunalul au confirmat că, în cazul în care există o astfel de structură, organizațiile în cauză nu acționează ca întreprinderi ⁽⁵⁾.
23. În cazul în care respectiva structură există, chiar și acele activități care în sine ar putea avea un caracter economic, dar care se desfășoară doar cu scopul de a furniza un alt serviciu neeconomic, nu au un caracter economic. O organizație care achiziționează bunuri – chiar și în cantități mari – cu scopul de a furniza un serviciu neeconomic nu acționează ca întreprindere doar pentru că este un cumpărător pe o anumită piață ⁽⁶⁾.
24. În alte sisteme naționale, spitalele și alți furnizori de servicii medicale își oferă serviciile contra unei remunerații obținute fie direct de la pacienți, fie de la societatea de asigurări la care sunt afiliați aceștia ⁽⁷⁾. În cadrul acestor sisteme, există un anumit grad de concurență între spitale în ceea ce privește furnizarea serviciilor medicale. Acolo unde se întâmplă acest lucru, faptul că un serviciu medical este furnizat de un spital public nu este suficient pentru ca activitatea respectivă să fie clasificată ca fiind neeconomică.
25. Curtea de Justiție și Tribunalul au clarificat, de asemenea, că serviciile de sănătate furnizate de medici independenți și de alți practicieni privați contra cost și pe propriul risc trebuie să fie considerate activitate economică ⁽⁸⁾. Aceleași principii se aplică în ceea ce privește farmaciile independente.

2.1.5. Învățământ

26. Conform jurisprudenței, învățământul public organizat în cadrul sistemului național de învățământ finanțat și controlat de stat poate fi considerat o activitate neeconomică. În această privință, Curtea a indicat că statul,

„prin stabilirea și menținerea unui astfel de sistem de învățământ public finanțat integral sau în principal din fonduri publice și nu de către elevi sau de către părinții lor ... nu intenționează să se angajeze în activități remunerate, ci își îndeplinește misiunea față de populație în domeniile social, cultural și educativ” ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Cauzele conexate C-180/98 - C-184/98 Pavlov și alții.

⁽²⁾ Cauza C-350/07 Kattner Stahlbau, Rep., 2009, p. I-1513.

⁽³⁾ Pe baza jurisprudenței instanțelor europene, un exemplu concludent este sistemul național spaniol de sănătate (a se vedea cauza T-319/99 FENIN, Rec., 2003, p. II-357).

⁽⁴⁾ În funcție de caracteristicile generale ale sistemului, taxele care reprezintă doar o mică parte din costul real al serviciului pot să nu afecteze clasificarea acestuia ca neeconomic.

⁽⁵⁾ Cauza T-319/99 FENIN, Rec., 2003, p. II-357, punctul 39.

⁽⁶⁾ Cauza T-319/99, FENIN, punctul 40.

⁽⁷⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-244/94, FFSA, cauza C-67/96, Albany, cauzele conexate C-115/97, C-116/97 și C-117/97 Brentjens și cauza C-219/97 Drijvende Bokken.

⁽⁸⁾ A se vedea cauzele conexate C-180 - C-184/98 Pavlov și alții, punctele 75 și 77.

⁽⁹⁾ A se vedea, *inter alia*, cauza C-318/05 Comisia/Germania, Rep., 2007, p. I-6957, punctul 68. A se vedea, de asemenea, Decizia N118/00 a Comisiei din 25.4.2001, Subvenții publice pentru cluburi sportive profesionale și decizia Autorității AELS de Supraveghere în cazul 68123 Norvegia național digital læringsarena, 12.10.2011, p. 9.

27. Conform aceleiași jurisprudențe, caracterul neeconomic al învățământului public nu este, în principiu, afectat de faptul că elevii sau părinții lor sunt nevoiți uneori să plătească taxe de studii sau taxe de înscriere care contribuie la cheltuielile de funcționare ale sistemului. Astfel de contribuții financiare reprezintă adeseori doar o fracțiune din costurile reale ale serviciului și pot, prin urmare, să nu fie considerate ca o remunerație pentru serviciul furnizat. Prin urmare, ele nu afectează caracterul neeconomic al unui serviciu de învățământ general finanțat în principal din fonduri publice⁽¹⁾. Aceste principii pot viza servicii de învățământ public, cum ar fi formarea profesională⁽²⁾, școlile primare publice și private⁽³⁾ și grădinițele publice și private⁽⁴⁾, activitățile de învățământ cu titlu accesoriu desfășurate în universități⁽⁵⁾, precum și cursurile predate în universități⁽⁶⁾.
28. Trebuie să se facă distincția între furnizarea unor astfel de servicii de învățământ și serviciile care sunt finanțate, în principal, de către părinți sau elevi ori din venituri comerciale. De exemplu, întreprinderile comerciale care oferă cursuri de învățământ superior finanțate în întregime de studenți se încadrează evident în ultima categorie. În anumite sisteme, și instituțiile publice pot oferi servicii educaționale care, având în vedere natura lor, structura lor financiară și existența unor organizații private concurente, trebuie considerate ca având un caracter economic.
29. În orientările privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare⁽⁷⁾, Autoritatea a clarificat faptul că anumite activități din universități și din organizații de cercetare nu intră în domeniul de aplicare a normelor în materie de ajutoare de stat. Este vorba de activitățile de bază ale organizațiilor de cercetare, și anume:
- (a) activitățile de formare în vederea creșterii numărului resurselor umane și a îmbunătățirii competențelor acestora;
  - (b) desfășurarea de activități independente de cercetare și dezvoltare în vederea dobândirii unor cunoștințe mai vaste și a unei mai bune înțelegeri, inclusiv activități de cercetare și dezvoltare în colaborare;
  - (c) precum și diseminarea rezultatelor cercetării.
30. Autoritatea a precizat, de asemenea, faptul că activitățile de transfer de tehnologie (acordarea de licențe, crearea de spin-off-uri sau alte forme de gestionare a cunoștințelor create de către organizația de cercetare) nu au un caracter economic în cazul în care aceste activități se desfășoară la nivel intern⁽⁸⁾ și toate veniturile sunt reinvestite în activitățile de bază ale organizațiilor de cercetare în cauză⁽⁹⁾.

2.2 Resurse de stat

31. Numai avantajele acordate direct sau indirect din resurse de stat pot constitui ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE⁽¹⁰⁾. Avantajele finanțate din resurse private pot avea ca efect consolidarea poziției anumitor întreprinderi, dar nu intră sub incidența dispozițiilor articolului 61 din Acordul privind SEE.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții AELS din 21 februarie 2008 în cauza E-5/07.

⁽²⁾ Cauza 263/86 Humbel, Rec., 1988, p. 5365.

⁽³⁾ Cauza C-318/05 Comisia/Germania, Rep., 2007, p. I-6957, cauza C-76/05 Schwartz, Rep., 2007, p. 6849.

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții AELS din 21 februarie 2008 în cauza E-5/07.

⁽⁵⁾ Cauza C-281/06 Jundt, Rep., 2007, p. I – 12231.

⁽⁶⁾ Cauza C 109/92 Wirth, Rec., 1993, p. I – 6447.

⁽⁷⁾ JO L 305, 19.11.2009, p. 1 și Suplimentul SEE nr. 60, 19.11.2009, p. 1.

⁽⁸⁾ În conformitate cu nota de subsol 26 de la capitolul privind ajutorul pentru cercetare, dezvoltare și inovare din orientările privind ajutorul de stat, „nivel intern” înseamnă o situație în care gestionarea cunoștințelor obținute de organizația de cercetare este efectuată fie de un departament sau de o filială a organizației de cercetare, fie în colaborare cu alte organizații de cercetare. Contractarea prestării de servicii specifice către părți terțe prin intermediul unor licitații deschise nu pune în pericol natura internă a unor astfel de activități.

⁽⁹⁾ A se vedea punctele 3.1.1 și 3.1.2 din capitolul privind ajutorul pentru cercetare și dezvoltare și inovare.

⁽¹⁰⁾ Cauzele conexe C-52/97 - C-54/97 Viscido și alții, Rec., 1998, p. I-2629, punctul 13, și cauza C-53/00 Ferring, Rec., 2001, p. I-9067, punctul 16. A se vedea, de asemenea, cauza C-379/98 PreussenElektra/Schleswig, Rec., 2001, p. I-2099.

32. Acest transfer de resurse de stat poate lua multe forme, cum ar fi subvenții directe, credite fiscale și avantaje în natură. În special, faptul că statul nu facturează la prețul pieței anumite servicii constituie o renunțare la resurse de stat. În hotărârea sa pronunțată în cauza C-482/99 Franța/Comisia ⁽¹⁾, Curtea de Justiție a confirmat, de asemenea, faptul că resursele unei întreprinderi publice reprezintă resurse de stat în sensul articolului 107 din tratat, care corespunde articolului 61 din Acordul privind SEE, deoarece autoritățile publice sunt capabile să controleze aceste resurse. În cazurile în care o întreprindere căreia i-a fost încredințată prestarea unui SIEG este finanțată din resurse furnizate de o întreprindere publică și finanțarea în cauză este imputabilă statului, o astfel de finanțare poate, așadar, să reprezinte ajutor de stat.
33. Acordarea, fără o procedură de achiziții, de licențe pentru ocuparea sau utilizarea domeniului public sau acordarea altor drepturi speciale sau exclusive care au o valoare economică poate presupune o renunțare la resursele de stat și poate crea un avantaj pentru beneficiari ⁽²⁾.
34. În anumite situații, statele AELS pot să finanțeze un SIEG din taxele sau din contribuțiile plătite de anumite întreprinderi sau utilizatori, veniturile fiind transferate întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea serviciului de interes economic general respectiv. Acest tip de regim de finanțare a fost examinat de către Curtea de Justiție, în special în hotărârea sa în cauza 173/73 Italia/Comisia ⁽³⁾, în care Curtea a decis că:
- „Întrucât fondurile în cauză sunt finanțate din contribuții obligatorii impuse de legislația statului și întrucât, astfel cum demonstrează prezenta cauză, acestea sunt gestionate și repartizate în conformitate cu dispozițiile legislației respective, ele trebuie să fie considerate ca fiind resurse de stat în sensul articolului [107 din tratat], chiar dacă sunt administrate de alte instituții decât autoritățile publice.”
35. În mod similar, în hotărârea sa în cauzele conexe C-78/90 - C-83/90 *Compagnie Commerciale de l'Ouest* ⁽⁴⁾, Curtea de Justiție a confirmat faptul că măsurile finanțate prin taxe parafiscale constituie măsuri finanțate prin intermediul resurselor de stat.
36. În consecință, plățile compensatorii pentru prestarea SIEG care sunt finanțate din taxe parafiscale sau din contribuții obligatorii impuse de stat și care sunt gestionate și repartizate în conformitate cu dispozițiile legislației constituie plăți compensatorii efectuate din resurse de stat.

2.3 Efectul asupra comerțului

37. Pentru a fi incluse în domeniul de aplicare al articolului 61 din Acordul privind SEE, compensația pentru obligația de serviciu public trebuie să afecteze sau să amenințe să afecteze schimburile comerciale între părțile contractante. Un astfel de efect presupune, în general, existența unei piețe deschise concurenței. Prin urmare, în cazul în care piețele au fost deschise concurenței fie prin Acordul privind SEE sau prin legislația națională, fie *de facto*, prin evoluțiile economice, se aplică normele în materie de ajutoare de stat. În astfel de situații, statele AELS își păstrează o marjă de manevră în ceea ce privește modalitățile de a defini, de a organiza și de a finanța SIEG, sub rezerva controlului în materie de ajutoare de stat în cazul în care se acordă compensații către furnizorul de SIEG, fie el privat sau public (inclusiv în cazul furnizorilor interni). Acolo unde piața a fost rezervată unei singure întreprinderi (inclusiv un furnizor intern), compensația acordată întreprinderii respective face, în egală măsură, obiectul controlului în materie de ajutoare de stat. În fapt, în cazul în care activitatea economică a fost deschisă concurenței, decizia de a oferi servicii SIEG prin alte metode decât printr-o procedură de achiziții publice care garantează costul cel mai mic pentru comunitate poate conduce la denaturări sub forma împiedicării intrării concurenților sau prin facilitarea extinderii beneficiarului pe alte

⁽¹⁾ Cauza C-482/99, Franța/Comisia, Rec., 2002, p. I-4397.

⁽²⁾ Cauza C-462/99 *Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH/Telekom-Control-Kommission și Mobilkom Austria AG*, Rec., 2003, p. I-05197, punctele 92 și 93, cauza T-475/04, *Bouygues și Bouygues Télécom SA/Comisia*, Rep., 2007, p. II-02097, punctele 101, 104, 105 și 111.

⁽³⁾ Cauza 173/73 Italia/Comisia, Rec., 1974, p. 709, punctul 16. A se vedea, de asemenea, cauza 78/79, *Steinike*, Rec., 1977, p. 595, punctul 21, cauza C206/06, *Essent Netwerk*, Rec., 2008, p. 5497, punctele 47, 57 și 96.

⁽⁴⁾ *Compagnie Commerciale de l'Ouest și alții/Receveur Principal des Douanes de La Pallice Port*, Rec., 1992, p. I-1847, punctul 35. A se vedea, de asemenea, cauzele conexe C-34/01 - C-38/01 *Enirisorse SpA/Ministero delle Finanze*, Rec., 2003, p. I-14243, punctul 26.

piețe. Denaturări pot apărea, de asemenea, pe piețele factorilor de producție. Ajutorul acordat unei întreprinderi care își desfășoară activitatea pe o piață neliberalizată poate afecta comerțul în cazul în care întreprinderea beneficiară este, de asemenea, activă pe piețe liberalizate ⁽¹⁾.

38. Măsurile de ajutor pot avea, de asemenea, un efect asupra comerțului atunci când întreprinderea beneficiară nu participă ea însăși la activități transfrontaliere. În astfel de cazuri, oferta internă se poate menține la același nivel sau poate înregistra o creștere, consecința fiind diminuarea șanselor ca întreprinderile care își au sediul în alte state care sunt părți contractante să își furnizeze serviciile în statul AELS respectiv ⁽²⁾.
39. Conform jurisprudenței Curții de Justiție, nu există niciun prag sau procentaj sub care se poate considera că a fost afectat comerțul dintre părțile contractante ⁽³⁾. Valoarea relativ redusă a ajutorului sau dimensiunea relativ mică a întreprinderii beneficiare nu înseamnă *a priori* că schimburile comerciale dintre părțile contractante nu sunt afectate.
40. Pe de altă parte, Comisia a ajuns, în câteva cazuri, la concluzia că activitățile aveau un caracter pur local și nu afectau schimburile comerciale între părțile contractante. Exemple în acest sens sunt:
- (a) piscinele ce urmează a fi utilizate preponderent de populația locală ⁽⁴⁾;
  - (b) spitalele locale destinate exclusiv populației locale ⁽⁵⁾;
  - (c) muzeele locale puțin susceptibile să atragă vizitatori transfrontalieri ⁽⁶⁾ și
  - (d) evenimentele culturale locale, al căror public-țintă potențial este limitat la nivel local ⁽⁷⁾.
41. În fine, Autoritatea nu trebuie să examineze toate ajutoarele financiare acordate de statele AELS. Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* ⁽⁸⁾ prevede că ajutorul în valoare de mai puțin de 200 000 EUR pe întreprindere pe parcursul oricărei perioade de trei ani nu intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Praguri *de minimis* specifice se aplică în sectorul transporturilor ⁽⁹⁾ și Comisia preconizează adoptarea unui regulament cu un prag *de minimis* specific pentru serviciile locale de interes economic general, care va fi încorporat în Acordul privind SEE.

3. Condițiile în care compensația pentru obligația de serviciu public nu constituie ajutor de stat

3.1 Criteriile stabilite de Curtea de Justiție

42. Curtea de Justiție, în hotărârea sa în cauza Altmark ⁽¹⁰⁾, a furnizat clarificări suplimentare cu privire la condițiile în care compensația pentru obligația de serviciu public nu constituie ajutor de stat datorită absenței oricărui avantaj.

43. Conform Curții de Justiție,

„În măsura în care o intervenție a statului trebuie considerată a fi o compensație care reprezintă contra-prestația serviciilor efectuate de întreprinderile beneficiare în vederea executării obligațiilor de serviciu public, astfel încât aceste întreprinderi nu profită, în realitate, de un avantaj financiar, iar această intervenție nu are ca efect plasarea acestora într-o poziție concurențială mai favorabilă în raport cu întreprinderile concurente, o astfel de intervenție nu intră în domeniul de aplicare al articolului [107 alineatul (1) din tratat]. Cu toate acestea, pentru ca o astfel de compensare, într-un caz concret, să nu fie calificată drept ajutor de stat, trebuie să fie îndeplinit un anumit număr de condiții.

⁽¹⁾ Cauzele conexe T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 – T-607/97, T-1/98, T-3/98 – T-6/98 și T-23/98 Mauro Alzetta și alții/Comisia, Rec., 2000, p. II-2319, punctele 143-147.

⁽²⁾ A se vedea în special cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidentium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Rec., 2003, p. I-7747.

⁽³⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidentium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, punctul 81.

⁽⁴⁾ Decizia Comisiei în cazul N 258/2000 - Germania - Piscina de agrement Dorsten, JO C 172, 16.6.2001, p. 16.

⁽⁵⁾ Decizia Comisiei în cazul N 543/2001 — Irlanda - Deduceri pentru investiții acordate spitalelor, JO C 154, 28.6.2002, p. 4.

⁽⁶⁾ Decizia Comisiei în cazul N 630/2003 - Italia - Muzee locale - Sardinia, JO C 275, 8.12.2005, p. 3.

⁽⁷⁾ Decizia Comisiei în cazul N 257/2007 - Spania - Subvenții pentru producții teatrale în Țara Bascilor, JO C 173, 26.7.2007, p. 2.

⁽⁸⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5, încorporat la punctul 1ea din anexa XV la Acordul privind SEE.

⁽⁹⁾ A se vedea articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 pentru sectorul transporturilor.

⁽¹⁰⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidentium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH.

[...] În primul rând, trebuie să aibă efectiv de îndeplinit obligații privind furnizarea unui serviciu public, iar obligațiile respective trebuie să fie clar definite. [...]

[...] În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie să fie stabiliți în prealabil, într-o manieră obiectivă și transparentă, pentru a evita ca aceasta să confere un avantaj economic care ar putea favoriza întreprinderea beneficiară față de întreprinderi concurente. [...] Plata unei compensații de către un stat membru pentru pierderile suferite de o întreprindere fără ca parametrii acestei compensații să fi fost stabiliți în prealabil, atunci când se constată ulterior că prestarea anumitor servicii în cadrul executării obligațiilor de serviciu public nu a fost viabilă din punct de vedere economic, constituie, în consecință, o măsură financiară care se încadrează în noțiunea de ajutor de stat în sensul articolului [107 alineatul (1) din tratat].

[...] În al treilea rând, compensația nu poate depăși ceea ce este necesar pentru acoperirea în întregime sau în parte a costurilor ocazionate de executarea obligațiilor de serviciu public, ținând cont de veniturile rezultate din această activitate, precum și de un profit rezonabil [...]

[...] În al patrulea rând, atunci când alegerea întreprinderii care urmează să fie însărcinată cu executarea unor obligații de serviciu public, într-un caz concret, nu se face în cadrul unei proceduri de achiziții publice, care permite selecționarea ofertantului capabil să furnizeze serviciile respective la cel mai mic preț pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine administrată și dotată corespunzător pentru a putea satisface exigențele de serviciu public, le-ar fi suportat pentru executarea obligațiilor respective, ținând cont de veniturile rezultate din această activitate, precum și de un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații ⁽¹⁾”.

44. Secțiunile 3.2 - 3.6 de mai jos vor aborda diferitele cerințe stabilite în jurisprudența Altmark, și anume: conceptul de serviciu de interes economic general în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE ⁽²⁾, necesitatea unui act de atribuire ⁽³⁾, obligația de a defini parametrii compensației ⁽⁴⁾, principiile privind evitarea supracompensării ⁽⁵⁾ și principiile privind alegerea furnizorului ⁽⁶⁾.

3.2 Existența unui serviciu de interes economic general

45. Noțiunea de serviciu de interes economic general este o noțiune în continuă evoluție, care depinde, printre altele, de nevoile cetățenilor, de progresele tehnologice și ale pieței, precum și de preferințele sociale și politice din statul AELS în cauză. Curtea de Justiție a stabilit că SIEG se definesc ca servicii care prezintă caracteristici speciale comparativ cu cele ale altor activități economice ⁽⁷⁾.

46. În absența unor norme specifice ale SEE care să definească criteriile pe baza cărora se stabilește existența unui SIEG, statele AELS au o largă marjă de apreciere în ceea ce privește definirea unui anumit serviciu ca SIEG și în ceea ce privește acordarea de compensații furnizorului de servicii. Competența Autorității în această privință se limitează la a verifica dacă statul AELS a făcut o eroare vădită atunci când a definit serviciul respectiv ca SIEG ⁽⁸⁾ și la a evalua ajutorul de stat pe care îl presupune compensația. În cazul în care există norme specifice ale SEE, marja de care dispun statele AELS este în continuare limitată de acele norme, fără a se aduce atingere dreptului Autorității de a analiza dacă SIEG a fost definit corect în sensul controlului în materie de ajutoare de stat.

⁽¹⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, punctele 87- 93.

⁽²⁾ A se vedea secțiunea 3.2.

⁽³⁾ A se vedea secțiunea 3.3.

⁽⁴⁾ A se vedea secțiunea 3.4.

⁽⁵⁾ A se vedea secțiunea 3.5.

⁽⁶⁾ A se vedea secțiunea 3.6.

⁽⁷⁾ Cauza C-179/90 *Mercati convenzionali porto di Genova*, Rec., 1991, p. I-5889, punctul 27, cauza C-242/95 *GT-Link*, A/S, Rec., 1997, p. I-4449, punctul 53 și cauza C-266/96, *Corsica Ferries France SA*, Rec. 1998, p. I-3949, punctul 45.

⁽⁸⁾ Cauza T-289/03, *BUPA și alții/Comisia*, Rep., 2008, p. II-81, punctele 166-169 și 172, cauza T-17/02 *Fred Olsen*, Rec., 2005, p. II-2031, punctul 216.

47. Primul criteriu Altmark impune definirea unei misiuni de SIEG. Această cerință coincide cu cea de la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE ⁽¹⁾. Din textul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE rezultă că întreprinderile cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general sunt întreprinderi care au primit „o misiune specială” ⁽²⁾. În general, încredințarea unei „anumite misiuni de serviciu public” implică furnizarea de servicii pe care o întreprindere, dacă ar ține seama de propriile sale interese comerciale, nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură sau în aceleași condiții ⁽³⁾. Prin aplicarea unui criteriu de interes general, statele AELS sau Acordul privind SEE pot atașa obligații specifice prestării acestor servicii.
48. Astfel, Autoritatea consideră că nu ar fi oportun să se atașeze obligații specifice de serviciu public pentru o activitate care este deja furnizată sau care poate fi furnizată în mod satisfăcător și în condiții, cum ar fi prețul, caracteristicile privind calitatea obiectivă, continuitate și acces la serviciul respectiv, în concordanță cu interesul public, astfel cum este definit de stat, de către întreprinderi care își desfășoară activitatea în condiții normale de piață ⁽⁴⁾. În ceea ce privește chestiunea dacă un serviciu poate fi oferit de piață, evaluarea Autorității se limitează la a verifica dacă statul AELS a făcut o eroare vădită.
49. Un exemplu important al acestui principiu este sectorul serviciilor în bandă largă, pentru care Autoritatea a oferit deja indicații clare privind tipurile de activități care pot fi considerate SIEG. Autoritatea consideră - și acesta este un aspect extrem de important - că, în domeniile în care investitorii privați au realizat deja investiții în infrastructura rețelelor în bandă largă (sau sunt în curs de extindere a infrastructurii lor de rețea) și furnizează deja servicii competitive în bandă largă, cu o acoperire adecvată, introducerea în paralel a unei infrastructuri în bandă largă nu ar trebui considerată drept SIEG. În schimb, în cazul în care investitorii nu sunt în măsură să furnizeze servicii în bandă largă adecvate, se pot acorda compensații pentru SIEG în anumite condiții ⁽⁵⁾.
50. Autoritatea consideră, de asemenea, că serviciile care pot fi clasificate ca SIEG trebuie să fie destinate cetățenilor sau să fie în interesul societății în ansamblul ei.

3.3 Actul de atribuire

51. Pentru ca articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE să se aplice, prestarea unui SIEG trebuie încredințată uneia sau mai multor întreprinderi. Întreprinderilor respective trebuie, prin urmare, să le fi fost încredințată de către stat o misiune specială ⁽⁶⁾. De asemenea, primul criteriu Altmark impune ca întreprinderii să i se fi încredințat exercitarea unei obligații de serviciu public. În consecință, pentru a se respecta jurisprudența Altmark, este necesară atribuirea unui serviciu public care definește obligațiile întreprinderilor în cauză și ale autorității.
52. Misiunea de serviciu public trebuie să fie atribuită printr-un act care, în funcție de legislația în vigoare în statele AELS, poate lua forma unui instrument legislativ sau normativ sau a unui contract. Această misiune poate fi, de asemenea, stabilită printr-o serie de acte. Conform abordării adoptate de Comisie și de Autoritate în astfel de cazuri, actul sau seria de acte trebuie să indice cel puțin:
- (a) conținutul și durata obligațiilor de serviciu public;
  - (b) denumirea întreprinderii și, dacă este cazul, teritoriul în cauză;
  - (c) natura oricăror drepturi exclusive sau speciale acordate întreprinderii de către autoritatea în cauză;
  - (d) parametrii de calcul, control și revizuire a compensației, precum și
  - (e) modalitățile de recuperare a unei eventuale supracompensații și de evitare a acesteia.

⁽¹⁾ Cauza T-289/03 British United Provident Association Ltd (BUPA)/Comisia, Rec., 2008, p. II-81, punctele 171 și 224.

⁽²⁾ A se vedea, în special, cauza C-127/73 BRT/SABAM, Rec., 1974, p. 313.

⁽³⁾ A se vedea, în special, articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Cauza C-205/99 Analir, Rec., 2001, p. I-1271, punctul 71.

⁽⁵⁾ Pentru dispoziții mai detaliate a se vedea punctele 24 - 30 din capitolul referitor la aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelelor în bandă largă în Orientările privind ajutorul de stat, nepublicate încă în JO.

⁽⁶⁾ A se vedea, în special, cauza C-127/73 BRT/SABAM, Rec., 1974, p. 313.

53. Implicarea furnizorului de servicii în procesul prin care i se încredințează misiunea de serviciu public nu înseamnă că misiunea respectivă nu derivă dintr-un act al autorității publice, chiar dacă actul de atribuire se emite la cererea furnizorului de servicii ⁽¹⁾. În unele sisteme naționale, se obișnuiește ca autoritățile să finanțeze servicii care au fost dezvoltate și propuse chiar de către furnizor. Cu toate acestea, autoritatea națională trebuie să decidă dacă aprobă sau nu propunerea furnizorului înainte să poată acorda acestuia vreo compensație. Este irelevant dacă elementele necesare ale actului de atribuire sunt introduse direct în decizia de acceptare a propunerii furnizorului sau dacă se întocmește un act juridic separat, de exemplu un contract cu furnizorul.

3.4 Parametrii compensației

54. Parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie să fie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent, pentru a se garanta faptul că aceștia nu conferă un avantaj economic care ar putea favoriza întreprinderea beneficiară față de întreprinderile concurente.
55. Necesitatea de a stabili în prealabil parametrii compensației nu înseamnă că aceasta trebuie să fie calculată pe baza unei formule specifice (de exemplu, un anumit preț pe zi, pe masă, pe pasager sau pe număr de utilizatori). Ce contează este doar să fie clar de la început modul în care trebuie calculată compensația.
56. În cazul în care decide să compenseze toate elementele de cost ale furnizorului, autoritatea națională trebuie să stabilească de la început modul în care acele costuri vor fi stabilite și calculate. Numai costurile direct asociate prestării SIEG pot fi luate în considerare în acel context. Toate veniturile obținute de întreprindere din furnizarea SIEG trebuie să fie deduse.
57. În cazul în care întreprinderii i se oferă un profit rezonabil ca parte a compensației sale, actul de atribuire trebuie, de asemenea, să stabilească criteriile pentru calcularea aceluia profit.
58. În cazul în care se prevede o revizuire a valorii compensației pe durata de valabilitate a actului de atribuire, actul trebuie să specifice modalitățile de efectuare a revizuirii și impactul pe care îl poate avea aceasta asupra valorii totale a compensației.
59. În cazul în care SIEG este atribuit în cadrul unei proceduri de achiziții, metoda de calcul al compensației trebuie să fie inclusă în informațiile furnizate tuturor întreprinderilor care doresc să participe la procedură.

3.5 Evitarea supracompensării

60. Conform celui de al treilea criteriu Altmark, compensația nu poate să depășească ceea ce este necesar pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, luând în considerare veniturile rezultate și un profit rezonabil. Prin urmare, orice mecanism privind selecția furnizorului de servicii trebuie să fie stabilit în așa fel încât nivelul compensației să fie determinat pe baza acestor elemente.
61. Prin „profit rezonabil” ar trebui să se înțeleagă rata rentabilității capitalului ⁽²⁾, de care ar avea nevoie o întreprindere tipică ce analizează dacă să presteze sau nu serviciul de interes economic general, pe întreaga perioadă a atribuirii, ținând seama de nivelul de risc. Nivelul de risc depinde de sectorul vizat, de tipul serviciului și de caracteristicile mecanismului de compensare. Rata ar trebui să fie stabilită, atunci când este posibil, în funcție de rata rentabilității capitalului care este obținută pentru aceleași tipuri de contracte de servicii publice atribuite în condiții concurențiale (de exemplu, în cazul contractelor atribuite în urma unei proceduri de achiziții). În sectoarele în care nu există nicio întreprindere comparabilă cu întreprinderea căreia i s-a încredințat prestarea serviciului de interes economic general, se pot lua drept referință întreprinderi comparabile din alte state care sunt părți contractante sau, dacă este necesar, din alte sectoare, cu condiția să se țină seama de caracteristicile specifice ale fiecărui sector. Pentru a stabili ce înseamnă „profit rezonabil”, statele AELS pot introduce criterii de stimulare legate cu precădere de calitatea serviciului prestat și de creșterea eficienței la nivelul productivității. Nu se permite sporirea eficienței în detrimentul calității serviciului furnizat.

⁽¹⁾ Cauza T-17/02 Fred Olsen, punctul 188.

⁽²⁾ Rata de rentabilitate a capitalului înseamnă rata internă de rentabilitate (RIR) pe care întreprinderea ar obține-o din capitalul său investit pe durata proiectului, și anume RIR raportată la fluxurile de trezorerie ale contractului.

3.6 Selecția furnizorului

62. În conformitate cu cel de al patrulea criteriu Altmark, compensația acordată trebuie să constituie fie rezultatul unei proceduri de achiziții publice care permite selectarea ofertantului care este capabil să furnizeze aceste servicii la cel mai mic cost pentru comunitate, fie rezultatul unei evaluări comparative în raport cu o întreprindere tipică, bine gestionată și dotată corespunzător cu mijloacele necesare.

3.6.1 Valoarea compensației în cazul în care SIEG este atribuit în urma unei proceduri de achiziții corespunzătoare

63. Cel mai simplu mod pentru autoritățile publice de a îndeplini cel de al patrulea criteriu Altmark este să desfășoare o procedură de achiziții publice deschisă, transparentă și nediscriminatorie, în conformitate cu Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽¹⁾ și cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽²⁾, astfel cum se precizează mai jos. După cum se indică la punctul 5, desfășurarea unei astfel de proceduri de achiziții publice este adesea o cerință obligatorie în temeiul normelor SEE actuale.

64. De asemenea, în cazurile în care aceasta nu este impusă de legislație, o procedură de achiziții publice deschisă, transparentă și nediscriminatorie constituie o metodă potrivită pentru compararea diferitelor oferte potențiale și pentru stabilirea valorii compensației pentru a se exclude prezența unui ajutor.

65. Conform jurisprudenței Curții de Justiție, o procedură de achiziții publice exclude existența unui ajutor de stat numai în cazul în care permite alegerea ofertantului capabil să furnizeze serviciul la „costul cel mai mic pentru comunitate”.

66. În ceea ce privește caracteristicile procedurii de atribuire, o procedură deschisă ⁽³⁾ în conformitate cu cerințele impuse de normele privind achizițiile publice este în mod cert acceptabilă, însă și o procedură restrânsă ⁽⁴⁾ poate îndeplini al patrulea criteriu Altmark, cu excepția cazului în care operatorii interesați sunt împiedicați să participe la procedura de atribuire, fără a exista motive întemeiate. Pe de altă parte, un dialog competitiv ⁽⁵⁾ sau o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare ⁽⁶⁾ conferă o marjă mare de acțiune autorității contractante și poate restrânge participarea operatorilor interesați. Prin urmare, acestea nu pot fi considerate suficiente pentru a îndeplini cel de al patrulea criteriu Altmark decât în cazuri excepționale. Procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare ⁽⁷⁾ nu poate garanta că procedura conduce la alegerea ofertantului capabil să furnizeze aceste servicii la cel mai mic cost pentru comunitate.

67. În ceea ce privește criteriile de atribuire, „prețul cel mai scăzut” ⁽⁸⁾, îndeplinește, în mod evident, cel de al patrulea criteriu Altmark. De asemenea, criteriul „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic” ⁽⁹⁾ este considerată suficientă, cu condiția ca criteriile de atribuire, inclusiv de mediu ⁽¹⁰⁾ sau cele sociale, să fie strâns legate de obiectul serviciului furnizat și să permită ca oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic să corespundă valorii pieței ⁽¹¹⁾. În cazul în care apar astfel de circumstanțe, ar putea fi potrivit un mecanism de recuperare (*claw-back*) care să reducă la minimum riscul de supracompensare *ex ante*. Autoritatea contractantă este liberă să stabilească standarde calitative care trebuie îndeplinite de toți operatorii economici sau să țină seama, în decizia sa de atribuire, de aspectele calitative legate de diferitele propuneri.

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114, încorporat la punctul 4 din anexa XVI la Acordul privind SEE.

⁽²⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1, încorporat la punctul 2 din anexa XVI la Acordul privind SEE.

⁽³⁾ Articolul 1 alineatul (11) litera (a) din Directiva 2004/18/CE, articolul 1 alineatul (9) litera (a) din Directiva 2004/17/CE.

⁽⁴⁾ Articolul 1 alineatul (11) litera (b) din Directiva 2004/18/CE, articolul 1 alineatul (9) litera (b) din Directiva 2004/17/CE.

⁽⁵⁾ Articolul 29 din Directiva 2004/18/CE.

⁽⁶⁾ Articolul 30 din Directiva 2004/18/CE, articolul 1 alineatul (9) litera (a) din Directiva 2004/17/CE.

⁽⁷⁾ Articolul 31 din Directiva 2004/18/CE. A se vedea, de asemenea, articolul 40 alineatul (3) din Directiva 2004/17/CE.

⁽⁸⁾ Articolul 53 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/18/CE, articolul 55 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/17/CE.

⁽⁹⁾ Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/18/CE, articolul 55 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE, cauza C-31/87 Beentjes, Rec., 1988, p. 4635 și cauza C-225/98 Comisia/Franța, Rec., 2000, p. I-7445, cauza C-19/00 SIAC Construction, Rec., 2001, p. I-7725

⁽¹⁰⁾ A se vedea, de exemplu, o nouă ediție a lucrării „Achiziții ecologice! Un ghid de utilizare privind achizițiile publice ecologice”, disponibilă la: http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm

⁽¹¹⁾ Cu alte cuvinte, criteriile ar trebui definite astfel încât să permită o concurență efectivă care să reducă la minimum avantajul pentru ofertantul câștigător.

68. În fine, pot exista circumstanțe în care, în urma unei proceduri de achiziții publice, nu se poate ajunge la cel mai scăzut cost pentru comunitate, deoarece nu se întrunesc condițiile pentru a avea o concurență suficient de deschisă și de autentică. Acest lucru s-ar putea întâmpla, de exemplu, din cauza particularităților serviciului în cauză, a unor drepturi de proprietate intelectuală existente sau a unei infrastructuri necesare deținute de un anumit furnizor de servicii. În mod similar, în cazul procedurilor de achiziții în care se depune doar o ofertă, procedura nu poate fi considerată suficientă pentru a conduce la cel mai scăzut cost pentru comunitate.

3.6.2 Valoarea compensației în cazul în care respectivul SIEG nu este atribuit în cadrul unei proceduri de achiziții

69. În cazul în care există o remunerație general acceptată pe piață pentru un serviciu dat, această remunerație practică pe piață oferă cea mai bună referință pentru stabilirea nivelului compensației în absența unei proceduri de achiziții ⁽¹⁾.

70. În cazul în care nu există o astfel de remunerație pe piață, valoarea compensației trebuie să fie stabilită pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine gestionată și dotată corespunzător cu mijloace materiale astfel încât să fie în măsură să execute obligațiile de serviciu public necesare, le-ar fi suportat în executarea acestor obligații, luând în considerare veniturile rezultate și un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații. Obiectivul urmărit este acela de a garanta faptul că nu sunt luate ca valori de referință costurile ridicate ale unei întreprinderi ineficiente.

71. În ceea ce privește conceptul de „întreprindere bine gestionată” și în absența unei definiții oficiale, statele AELS ar trebui să aplice criteriile obiective care sunt recunoscute din punct de vedere economic ca fiind reprezentative pentru o gestionare satisfăcătoare. Autoritatea consideră că simplul fapt de a genera profit nu constituie un criteriu suficient pe baza căruia se poate considera că o întreprindere este „bine gestionată”. Ar trebui să se țină seama și de faptul că rezultatele financiare ale întreprinderilor, în special în sectoarele care sunt cel mai adesea vizate de SIEG, pot fi puternic influențate de puterea lor de piață sau de normele sectoriale.

72. Autoritatea este de părere că noțiunea de „întreprindere bine gestionată” presupune respectarea standardelor contabile în vigoare pe plan intern sau pe plan mondial. Statele AELS își pot baza analiza, printre altele, pe rate analitice reprezentative pentru productivitate (cum ar fi cifra de afaceri raportată la capitalul utilizat, costul total raportat la cifra de afaceri, cifra de afaceri pe angajat, valoarea adăugată pe angajat sau costurile cu personalul raportate la valoarea adăugată). Statele AELS pot folosi, de asemenea, în acest sens, rate analitice referitoare la calitatea ofertei în raport cu așteptările utilizatorilor. O întreprindere căreia i-a fost încredințată prestarea unui SIEG, dar care nu îndeplinește criteriile calitative stabilite de statul AELS în cauză, nu este o întreprindere bine gestionată, chiar și în cazul în care costurile sale sunt scăzute.

73. Întreprinderile ale căror rate analitice indică o gestionare eficientă pot fi considerate întreprinderi tipice reprezentative. Cu toate acestea, analizarea și compararea structurii costurilor trebuie să țină cont de dimensiunea întreprinderii în cauză și de faptul că, în anumite sectoare, pot exista întreprinderi cu structuri de costuri foarte diferite.

74. Raportarea la costurile înregistrate de o întreprindere „tipică” în sectorul vizat implică faptul că există un număr suficient de întreprinderi ale căror costuri pot fi luate în considerare. Aceste întreprinderi pot fi situate în același stat AELS sau într-un alt stat care este parte contractantă. Cu toate acestea, Autoritatea consideră că nu se poate face referință la costurile unei întreprinderi care se bucură de o poziție de monopol sau care primește compensații pentru obligația de serviciu public, acordate în condiții care nu sunt în conformitate cu legislația SEE, deoarece, în ambele cazuri, nivelul costurilor poate fi mai mare decât ar fi normal. Costurile care trebuie să fie luate în considerare sunt toate costurile legate de SIEG, și anume, costurile directe necesare pentru prestarea SIEG și o contribuție adecvată la costurile indirecte comune atât SIEG, cât și altor activități.

⁽¹⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei în cazul C 49/2006 – Italia – Schemă de ajutor de stat pusă în aplicare de Italia în vederea remunerării furnizorului de servicii poștale din Italia - Poste Italiane - pentru distribuirea de certificate de economii poștale, JO L 189, 21.7.2009, p. 3.

75. În cazul în care statul AELS poate demonstra că structura costurilor întreprinderii căreia i-a fost încredințată prestarea unui SIEG corespunde structurii medii a costurilor unor întreprinderi eficiente, comparabile din sectorul în cauză, se consideră că valoarea compensației care va permite întreprinderii să își acopere costurile, inclusiv să obțină un profit rezonabil, nu respectă cel de-al patrulea criteriu *Altmark*.
76. Expresia „întreprindere dotată corespunzător cu mijloace materiale” ar trebui să desemneze o întreprindere care dispune de resursele necesare pentru a-și îndeplini fără întârziere obligațiile de serviciu public care revin întreprinderii însărcinate cu prestarea SIEG.
77. „Profitul rezonabil” ar trebui să desemneze rata rentabilității capitalului ⁽¹⁾ care ar fi necesară unei întreprinderi tipice care analizează dacă să presteze sau nu serviciul de interes economic general, pe întreaga perioadă a atribuirii, ținând seama de nivelul de risc, astfel cum se prevede în secțiunea 3.5.

⁽¹⁾ Rata de rentabilitate a capitalului înseamnă rata internă de rentabilitate (RIR) pe care întreprinderea ar obține-o din capitalul său investit pe durata proiectului, și anume RIR raportată la fluxurile de trezorerie ale contractului.

ANEXA II

PARTEA VI: NORME PRIVIND COMPENSAȚIA PENTRU OBLIGAȚIA DE SERVICIU PUBLIC, DEȚINEREA ÎNTREPRINDERILOR DE CĂTRE STAT ȘI AJUTOARELE ACORDATE ÎNTREPRINDERILOR DE STAT**Cadrul pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public⁽¹⁾****1. Scopul și domeniul de aplicare**

1. Pentru ca anumite servicii de interes economic general (SIEG) să fie prestate pe baza principiilor și în condițiile care le permit să își îndeplinească misiunile, se poate dovedi necesar sprijinul financiar al autorităților publice în cazul în care veniturile provenite din prestarea serviciului nu acoperă costurile care decurg din obligația de serviciu public.
2. Din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene⁽²⁾ reiese că, în cazul în care compensația pentru obligația de serviciu public îndeplinește un anumit număr de condiții⁽³⁾, aceasta nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. În cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, nu se aplică articolul 1 din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea”).
3. În cazul în care compensațiile pentru obligația de serviciu public nu îndeplinesc aceste condiții și, în măsura în care criteriile generale de aplicare a articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE sunt îndeplinite, astfel de compensații constituie ajutor de stat și intră sub incidența articolelor 59 și 61 din Acordul privind SEE și a articolului 1 din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea.
4. În capitolul referitor la aplicarea normelor privind ajutorul de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general⁽⁴⁾, Autoritatea AELS de Supraveghere (denumită în continuare „Autoritatea”) a precizat condițiile în care compensația pentru obligația de serviciu public trebuie să fie considerată ajutor de stat. De asemenea, Regulamentul Comisiei privind aplicarea articolele 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general⁽⁵⁾ care va fi încorporat în Acordul privind SEE, va stabili condițiile în care ar trebui să se considere că sumele mici reprezentând compensație pentru obligația de serviciu public nu afectează schimburile comerciale între statele SEE și/sau nu denaturează sau amenință să denatureze concurența. În aceste condiții, compensația nu intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare a procedurii de notificare prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Supravegherea și Curtea.
5. Articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE reprezintă temeiul juridic în baza căruia se evaluează compatibilitatea ajutoarelor de stat acordate pentru SIEG. Acesta prevede că întreprinderile cărora li s-a încredințat prestarea de SIEG sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun normelor Acordului privind SEE, în special, normelor în materie de concurență. Cu toate acestea, articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE prevede o excepție de la normele din Acordul privind SEE în măsura în care aplicarea normelor în materie de concurență ar împiedica, de drept sau de fapt, îndeplinirea misiunilor încredințate. Această excepție se aplică doar în cazul în care dezvoltarea schimburilor comerciale nu este afectată într-o măsură care ar contraveni intereselor părților contractante.

⁽¹⁾ Acest capitol corespunde Cadrului Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (2011) (JO C 8, 11.1.2012, p. 15).

⁽²⁾ Hotărâri în cauza C-280/00 Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH („Altmark”), Rec., 2003, p. I-7747 și cauzele conexe C-34/01 - C-38/01 Enirisorse SpA / Ministero delle Finanze, Rec., 2003, p. I-14243.

⁽³⁾ În hotărârea în cauza Altmark, Curtea de Justiție a susținut că, în cazul în care compensația pentru obligația de serviciu public îndeplinește patru criterii cumulative, aceasta nu constituie ajutor de stat. În primul rând, întreprinderea beneficiară trebuie să aibă, efectiv, de îndeplinit obligații de serviciu public, iar acestea trebuie să fie definite în mod clar. În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent. În al treilea rând, compensația nu poate depăși ceea ce este necesar pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor survenite în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, luând în considerare încasările relevante și un profit rezonabil. În ultimul rând, atunci când alegerea întreprinderii care are de îndeplinit obligații de serviciu public într-un anumit caz nu s-a realizat în baza unei proceduri de achiziții publice, care permite selecționarea ofertantului capabil să furnizeze serviciile respective la cel mai mic preț pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie să fie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care le-ar fi suportat o întreprindere obișnuită, bine gestionată și echipată corespunzător cu mijloacele relevante.

⁽⁴⁾ Adoptate în paralel cu prezentul cadru.

⁽⁵⁾ Un proiect al acestuia a fost publicat în JO C 8, 11.1.2012, p. 23.

6. Atunci când va fi încorporată în Acordul privind SEE, Decizia 2012/21/UE a Comisiei privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (denumită în continuare „Decizia 2012/21/UE”) ⁽¹⁾ va stabili condițiile în care anumite tipuri de compensații pentru obligația de serviciu public se consideră compatibile cu piața internă în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE și sunt scutite de obligația de notificare prealabilă în temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Supravegherea și Curtea ⁽²⁾.
  7. Principiile prevăzute în prezentul cadru se aplică compensației pentru obligația de serviciu public doar în măsura în care acestea constituie ajutor de stat care nu intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2012/21/UE. O astfel de compensare se supune obligației de notificare prealabilă prevăzută la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Supravegherea și Curtea. Prezentul cadru precizează condițiile în care un astfel de ajutor de stat poate fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE. Acesta înlocuiește capitolul din orientările Autorității privind ajutoarele de stat sub formă de compensație pentru obligația de serviciu public ⁽³⁾.
  8. Principiile prevăzute în prezentul cadru sunt aplicabile compensației pentru obligația de serviciu public în domeniul transportului aerian și al celui maritim, fără a aduce atingere dispozițiilor specifice mai stricte conținute în legislația SEE sectorială. Acestea nu se aplică nici sectorului transporturilor terestre, nici sectorului serviciului public de radiodifuziune care este reglementat de capitolul din orientările Autorității privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în domeniul serviciului public de radiodifuziune ⁽⁴⁾.
  9. Ajutorul pentru furnizorii de SIEG aflați în dificultate va fi evaluat în temeiul capitolului din liniile directoare ale Autorității privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁵⁾.
  10. Principiile prevăzute în prezentul cadru se aplică fără a se aduce atingere:
    - (a) cerințelor impuse prin legislația SEE în domeniul concurenței (în special articolele 53 și 54 din Acordul privind SEE);
    - (b) cerințelor impuse prin legislația SEE în domeniul achizițiilor publice;
    - (c) prevederilor Directivei 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi ⁽⁶⁾;
    - (d) cerințelor suplimentare care decurg din Acordul privind SEE sau din legislația SEE sectorială.
2. **Condiții de reglementare a compatibilității compensației pentru obligația de serviciu public care constituie ajutor de stat**
- 2.1. *Dispoziții generale*
11. În stadiul actual de dezvoltare a pieței interne, ajutoarele de stat care nu intră în domeniul de aplicare a Deciziei 2012/21/UE pot fi declarate compatibile cu articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE dacă acestea sunt necesare pentru prestarea serviciului de interes economic general în cauză și nu afectează dezvoltarea schimburilor comerciale în așa măsură încât să contravină intereselor SEE. Pentru realizarea acestui echilibru, trebuie îndeplinite condițiile stabilite la secțiunile 2.2 - 2.10.

⁽¹⁾ JO L 7, 11.1.2012, p. 3.

⁽²⁾ Până la încorporarea Deciziei 2012/21/UE în Acordul privind SEE, aceste ajutoare, cu excepția cazului în care sunt scutite de obligația de notificare în temeiul Deciziei 2005/842/CE a Comisiei din 28.11.2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordată anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, încorporată la punctul 1h din anexa XV la Acordul privind SEE, vor fi supuse cerințelor generale de notificare, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea.

⁽³⁾ JO L 109, 26.4.2007, p. 44 și Suplimentul SEE nr. 20, 26.4.2007, p. 1.

⁽⁴⁾ Nepublicate încă în JO sau în Suplimentul SEE.

⁽⁵⁾ JO L 97, 15.4.2005, p. 41 și Suplimentul SEE nr. 18, 15.4.2005, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 318, 17.11.2006, p. 17. Încorporată la punctul 1a din anexa XV la Acordul privind SEE.

2.2. *Serviciul de interes economic general autentic astfel cum este prevăzut la articolul 59 din Acordul privind SEE*

12. Ajutorul trebuie acordat pentru un serviciu de interes economic general autentic și corect definit, astfel cum este prevăzut la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

13. În capitolul referitor la aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat compensației acordate pentru furnizarea de servicii de interes economic general, Autoritatea a furnizat orientări privind cerințele referitoare la definirea unui serviciu de interes economic general. În special, statele AELS nu pot să impună obligații specifice de serviciu public pentru serviciile care sunt prestate deja sau care pot fi prestate satisfăcător și în condiții, cum ar fi prețul, caracteristicile obiective privind calitatea, continuitatea și accesul la serviciul respectiv, coerente cu interesul public, astfel cum este definit de stat, de către întreprinderi care își desfășoară activitatea în condiții normale de piață. În ceea ce privește întrebarea dacă un serviciu poate fi furnizat de piață, evaluarea Autorității se limitează la a verifica dacă definiția statului AELS este viciată de o eroare manifestă, cu excepția cazului în care dispoziții din legislația SEE prevăd un standard mai strict.

14. Pentru domeniul de aplicare a principiilor stabilite în prezentul cadru, statele AELS ar trebui să dovedească faptul că au acordat o atenție corespunzătoare nevoilor de serviciu public sprijinite, printr-o consultare publică sau prin alte instrumente adecvate, pentru a ține seama de interesele utilizatorilor și ale furnizorilor. Acest lucru nu este valabil în cazul în care este evident că o nouă consultare nu va contribui cu o valoare adăugată semnificativă față de o consultare recentă.

2.3. *Necesitatea unui act de atribuire care să precizeze obligațiile de serviciu public și metodele de calcul a compensației*

15. Responsabilitatea prestării SIEG trebuie să fie încredințată întreprinderii în cauză prin unul sau mai multe acte, a căror formă poate fi stabilită de fiecare stat AELS. Termenul „stat AELS” se referă la autoritățile centrale, regionale și locale.

16. Actul sau actele trebuie să precizeze, în special:

(a) conținutul și durata obligațiilor de serviciu public;

(b) denumirea întreprinderii și, dacă este cazul, teritoriul în cauză;

(c) natura drepturilor exclusive sau speciale acordate întreprinderii de către autoritatea care acordă aceste drepturi;

(d) descrierea mecanismului de compensare, precum și parametrii de calcul, control și revizuire a compensației și

(e) modalitățile de evitare și de recuperare a unei eventuale supracompensații.

2.4. *Durata perioadei de valabilitate a actului de atribuire*

17. Perioada de valabilitate a actului de atribuire ar trebui să fie justificată prin trimitere la criterii obiective, cum ar fi necesitatea amortizării activelor fixe netransferabile. În principiu, durata perioadei atribuirii nu ar trebui să depășească perioada necesară pentru amortizarea activelor celor mai semnificative necesare pentru furnizarea serviciului de interes economic general.

2.5. *Respectarea Directivei 2006/111/CE*

18. Ajutorul va fi considerat compatibil cu piața internă în baza articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE doar în cazul în care întreprinderea respectă, după caz, dispozițiile Directivei 2006/111/CE⁽¹⁾. Se consideră că ajutorul care nu respectă dispozițiile directivei menționate anterior afectează dezvoltarea schimburilor comerciale într-o măsură care ar contraveni intereselor SEE, în sensul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

2.6. *Respectarea normelor SEE privind achizițiile publice*

19. Ajutorul va fi considerat compatibil cu piața internă în baza articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE doar în cazul în care autoritatea responsabilă, atunci când a atribuit prestarea serviciului întreprinderii respective, a respectat sau s-a angajat să respecte normele SEE aplicabile în domeniul achizițiilor publice. Aceasta include orice cerință privind transparența, tratamentul egal și nediscriminarea, care rezultă direct din Acordul privind SEE și, dacă este cazul, din legislația secundară a SEE. Se consideră că ajutorul care nu respectă aceste norme și cerințe afectează dezvoltarea schimburilor comerciale într-o măsură care ar contraveni intereselor SEE, în sensul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

2.7. *Absența discriminării*

20. Atunci când o autoritate atribuie furnizarea aceluiași SIEG mai multor întreprinderi, compensația ar trebui calculată pe baza aceleiași metode pentru fiecare întreprindere.

2.8. *Valoarea compensației*

21. Valoarea compensației nu poate depăși ceea ce este necesar pentru a se acoperi costurile nete⁽²⁾ ale îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, inclusiv un profit rezonabil.

22. Valoarea compensației poate fi stabilită pe baza costurilor și veniturilor estimate, pe baza costurilor și veniturilor efective sau pe baza unei combinații între cele două, în funcție de stimulentele privind eficiența pe care statul AELS dorește să le ofere de la bun început, în conformitate cu punctele 40 - 41.

23. În cazul în care compensația financiară se bazează, total sau parțial, pe costurile și veniturile estimate, ele trebuie specificate în actul de atribuire. Acestea trebuie să se bazeze pe parametri plauzibili și observabili privind mediul economic în care este furnizat SIEG. De asemenea, costurile și veniturile estimate trebuie să se bazeze, după caz, pe expertiza autorităților de reglementare din domeniu sau a altor entități independente de întreprindere. Statele AELS trebuie să indice sursele care stau la baza aceste estimări⁽³⁾. Estimarea costurilor trebuie să reflecte creșterea eficienței preconizată a fi obținută de cel care prestează SIEG pe perioada de valabilitate a actului de atribuire.

Costul net necesar pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public

24. Costul net necesar sau care se preconizează că va fi necesar pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public ar trebui calculat utilizând metodologia costului net evitat în cazul în care acest fapt este impus de legislația SEE sau națională, precum și în alte cazuri, în măsura posibilului.

⁽¹⁾ Directiva 2006/111/CE privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi. Incorporată la punctul 1a din anexa XV la Acordul privind SEE.

⁽²⁾ În acest context, costul net înseamnă costul net stabilit la punctul 25 sau costurile minus veniturile, atunci când nu se poate aplica metodologia costului net evitat.

⁽³⁾ Surse publice de informații, nivelurile costurilor suportate de prestatorul de SIEG în trecut, nivelurile costurilor suportate de concurenți, planuri de afaceri, rapoarte privind sectorul etc.

Metodologia costului net evitat

25. În cadrul metodologiei costului net evitat, costul net necesar, efectiv sau preconizat, pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public se calculează ca diferența dintre costul net suportat de prestator atunci când îndeplinește o obligație de serviciu public și costul sau profitul net al aceluiași prestator atunci când își desfășoară activitatea fără a îndeplini o astfel de obligație. Trebuie să se acorde atenția cuvenită evaluării corecte a costurilor pe care se preconizează că prestatorul serviciului le va evita și a veniturilor pe care se preconizează că nu le va realiza, în absența obligației de serviciu public. Calculul costului net ar trebui să evalueze beneficiile, inclusiv, în măsura posibilului, cele intangibile, pentru prestatorul de SIEG.
26. Anexa IV la Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații ⁽¹⁾ și anexa I la Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului ⁽²⁾, conțin mai multe orientări detaliate privind modul de aplicare a metodologiei costului net evitat.
27. Deși Autoritatea consideră metodologia costului net evitat ca fiind metoda cea mai riguroasă pentru determinarea costului unei obligații de serviciu public, pot exista situații în care folosirea acestei metodologii nu este posibilă sau adecvată. În astfel de situații, în cazul în care sunt justificate în mod corespunzător, Autoritatea poate accepta metode alternative de calcul al costului net necesar îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, cum ar fi metodologia bazată pe alocarea costurilor.

Metodologia bazată pe alocarea costurilor

28. Conform metodologiei de alocare a costurilor, costul net necesar pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public poate fi calculat ca diferența dintre costurile și veniturile unui anumit prestator care îndeplinește obligațiile de serviciu public, astfel cum sunt precizate și estimate în actul de atribuire.
29. Costurile care trebuie luate în considerare cuprind toate costurile necesare pentru prestarea SIEG.
30. Atunci când activitățile întreprinderii în cauză se limitează la SIEG, pot fi luate în considerare toate costurile sale.
31. Atunci când întreprinderea desfășoară și activități care nu se încadrează în domeniul de aplicare a SIEG, costurile care trebuie luate în considerare pot acoperi toate costurile directe necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public și o contribuție adecvată la costurile indirecte comune atât SIEG, cât și altor activități. Costurile legate de orice activități care nu intră în domeniul de aplicare a SIEG trebuie să includă toate costurile directe și o contribuție adecvată la costurile comune. Pentru a se stabili contribuția corespunzătoare la costurile comune, pot fi luate ca reper prețurile pieței pentru utilizarea resurselor, dacă sunt disponibile ⁽³⁾. În absența unor astfel de prețuri ale pieței, contribuția adecvată la costurile comune poate fi determinată prin raportare la nivelul profitului rezonabil ⁽⁴⁾ estimat a fi realizat de întreprindere prin activități care nu fac obiectul domeniului de aplicare a SIEG sau, dacă se dovedește mai oportun, prin utilizarea altor metodologii.

Venituri

32. Venitul care trebuie luat în considerare include cel puțin venitul total obținut din prestarea SIEG, așa cum se precizează în actul de atribuire, precum și profiturile excesive obținute din drepturi speciale sau exclusive, chiar dacă sunt asociate altor activități, așa cum se prevede la punctul 45, indiferent dacă aceste profituri excesive obținute sunt considerate sau nu ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51. Incorporată la punctul 5cm din anexa XI la Acordul privind SEE.

⁽²⁾ JO L 15, 21.1.1998, p. 14. Incorporată la punctul 5d din anexa XI la Acordul privind SEE.

⁽³⁾ În Chronopost (cauzele conexe C-83/01 P, C-93/01 P și C-94/01 P, Chronopost SA, Rec., 2003, p. I-6993), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a făcut precizări cu privire la „condițiile normale de piață”: „În absența oricărei posibilități de a compara situația întreprinderii La Poste cu aceea a unui grup privat de întreprinderi care nu își desfășoară activitatea într-un sector specific, «condițiile normale de piață», care sunt în mod necesar ipotetice, trebuie evaluate prin raportarea la elementele obiective și verificabile disponibile”.

⁽⁴⁾ Profitul rezonabil va fi analizat dintr-o perspectivă *ex ante* (pe baza profiturilor preconizate, mai degrabă decât pe baza celor realizate) pentru a nu elimina stimulentele pentru întreprindere de a obține o creștere a eficienței atunci când desfășoară alte activități decât SIEG.

Profitul rezonabil

33. Prin „profit rezonabil” ar trebui să se înțeleagă rata rentabilității capitalului⁽¹⁾ de care ar avea nevoie o întreprindere tipică ce analizează dacă să furnizeze sau nu serviciul de interes economic general pe întreaga durată de valabilitate a actului de atribuire, ținând cont de nivelul de risc. Nivelul de risc depinde de sectorul vizat, de tipul serviciului și de caracteristicile mecanismului de compensare.
34. În cazuri temeinic justificate, se pot utiliza alți indicatori ai nivelului profitului decât rata rentabilității capitalului pentru a se stabili care ar trebui să fie profitul rezonabil, cum ar fi rata medie de rentabilitate a capitalurilor proprii⁽²⁾ pe durata de valabilitate a actului de atribuire, rentabilitatea capitalului angajat, randamentul activelor sau rata rentabilității comerciale.
35. Indiferent de indicatorul ales, statul AELS trebuie să furnizeze Autorității dovezi conform cărora profitul preconizat nu depășește ceea ce este necesar în cazul unei societăți tipice care analizează oportunitatea prestării serviciului, de exemplu furnizând referințe privind profiturile obținute în cadrul unor contracte similare atribuite în condiții concurențiale.
36. O rată a rentabilității capitalului care nu depășește rata *swap* relevantă⁽³⁾, majorată cu o primă de 100 de puncte de bază⁽⁴⁾ este considerată ca fiind rezonabilă în orice caz. Rata *swap* relevantă este rata *swap* a cărei scadență și monedă corespund duratei și monedei prevăzute în actul de atribuire.
37. În cazul în care prestarea unui SIEG este asociată cu un risc comercial sau contractual substanțial, de exemplu deoarece compensațiile sunt acordate sub forma plății unei sume forfetare fixe care să acopere costurile nete estimate și un profit rezonabil, iar întreprinderea își desfășoară activitatea într-un mediu concurențial, profitul rezonabil nu poate depăși nivelul corespunzător unei rate de rentabilitate a capitalului care este proporțională cu nivelul de risc. Această rată ar trebui să fie stabilită, ori de câte ori este posibil, în funcție de rata rentabilității capitalului care este obținută pentru aceleași tipuri de contracte de serviciu public atribuite în condiții concurențiale (de exemplu, în cazul contractelor atribuite în urma unei proceduri de ofertare). În cazul în care nu este posibil să se aplice această metodă, se pot utiliza, de asemenea, alte metode pentru stabilirea rentabilității capitalului, în baza unei justificări⁽⁵⁾.
38. În cazul în care prestarea SIEG nu este asociată unui risc comercial sau contractual substanțial, de exemplu deoarece costurile nete ocazionate de furnizarea serviciului de interes economic general sunt, în esență, compensate integral *ex post*, profitul rezonabil nu poate depăși nivelul corespunzător celui menționat la punctul 36 de mai sus. Un astfel de mecanism de compensare nu oferă stimulente pentru eficiența prestatorului de servicii publice. Prin urmare, utilizarea acestuia se limitează strict la cazurile în care statul AELS poate justifica faptul că nu este posibil sau adecvat să se ia în considerare eficiența la nivelul productivității și să se conceapă un contract care să ofere stimulente pentru creșterea eficienței.

Stimulente în ceea ce privește eficiența

39. La conceperea metodei de compensare, statele AELS trebuie să introducă stimulente pentru prestarea eficientă de SIEG de înaltă calitate, cu excepția cazului în care acestea pot justifica în mod corespunzător că nu este posibil sau adecvat să se procedeze astfel.
40. Stimulentele în ceea ce privește eficiența pot fi concepute în moduri diferite pentru a corespunde cel mai bine specificității fiecărui caz sau sector. De exemplu, statele AELS pot defini în prealabil un nivel fix al compensațiilor, care anticipează și include creșterea eficienței pe care se preconizează că întreprinderea poate să o obțină pe perioada de valabilitate a actului de atribuire.

(1) Rata de rentabilitate a capitalului este definită aici ca rata internă de rentabilitate (RIR) pe care societatea ar obține-o din capitalul său investit pe durata de viață a proiectului, și anume RIR raportată la fluxurile de trezorerie ale contractului.

(2) În orice an dat, măsura contabilă a rentabilității capitalurilor proprii (ROE) este definită ca raportul dintre câștiguri înainte de deducerea dobânzilor și a taxelor (EBIT) și capitalul propriu din anul respectiv. Profitul anual mediu ar trebui să fie calculat pentru întreaga durată de valabilitate a actului de atribuire prin aplicarea ca factor de actualizare costul de capital al societății sau rata stabilită de către Autoritate în conformitate cu capitolul din orientările Autorității privind ratele de referință și de scont (JO L 105, 21.4.2011, p. 32 și Suplimentul SEE nr. 23, 21.4.2011, p. 1) și publicate pe site-ul Autorității la următoarea adresă: <http://www.eftasurv.int/state-aid/rates/>, oricare dintre acestea este mai potrivită.

(3) Rata *swap* este echivalentul cu scadență mai mare al ratei interbancare de referință (rata IBOR). Este utilizată pe piețele financiare ca rată de referință pentru stabilirea ratei de finanțare.

(4) Prima de 100 de puncte de bază servește, printre altele, la compensarea riscului de lichiditate legat de faptul că un prestator de SIEG care investeste capital într-un contract de SIEG angajează capitalul respectiv pe întreaga perioadă de valabilitate a actului de atribuire și nu va putea să își vândă participația la fel de repede și la un preț la fel de scăzut ca în cazul unor active deținute pe scară largă și fără risc de lichiditate.

(5) De exemplu, prin compararea rentabilității cu costul mediu ponderat al capitalului (WACC) societății implicate în activitatea în cauză sau cu rentabilitatea medie a capitalului din cadrul sectorului în ultimii ani, luând în considerare dacă datele istorice pot fi adecvate pentru scopuri de perspectivă.

41. Alternativ, statele AELS pot defini obiective de eficiență la nivelul productivității în cadrul actului de atribuire prin care nivelul compensației ajunge să depindă de măsura în care au fost atinse obiectivele. Dacă întreprinderea nu îndeplinește obiectivele, compensația ar trebui redusă conform unei metode de calcul precizate în actul de atribuire. În schimb, dacă întreprinderea depășește obiectivele, compensația ar trebui majorată, aplicându-se o metodă precizată în actul de atribuire. Recompensele asociate creșterii eficienței la nivelul productivității vor fi stabilite la un nivel care să permită o repartizare echilibrată a acelor câștiguri între întreprindere și statul AELS și/sau utilizatori.
42. Orice astfel de mecanism de stimulare a îmbunătățirii eficienței trebuie să se bazeze pe date și criterii obiective și măsurabile stabilite în actul de atribuire și care fac obiectul unor evaluări *ex post* transparente efectuate de o entitate independentă de prestatorul de SIEG.
43. Creșterea eficienței ar trebui obținută fără a se aduce atingere calității serviciilor prestate și ar trebui să respecte standardele prevăzute în legislația SEE.

Dispoziții aplicabile întreprinderilor care desfășoară și activități în afara domeniului de aplicare a SIEG sau care prestează mai multe SIEG

44. În cazul în care o întreprindere desfășoară activități care se încadrează atât în cadrul, cât și în afara domeniului de aplicare a SIEG, contabilitatea sa internă trebuie să prezinte separat costurile și veniturile asociate SIEG și pe cele ale altor servicii, în conformitate cu principiile prevăzute la punctul 31. Atunci când unei întreprinderi i se încredințează prestarea mai multor SIEG deoarece autoritatea care încredințează SIEG sau natura SIEG este diferită, contabilitatea internă a întreprinderii trebuie să permită verificarea existenței vreunei supracompensații la nivelul fiecărui SIEG.
45. În cazul în care întreprinderea în cauză deține drepturi speciale sau exclusive legate de alte activități decât SIEG pentru care se acordă un ajutor și care generează profituri ce depășesc profitul rezonabil sau beneficiază de alte avantaje acordate de stat, acestea trebuie să fie luate în considerare, indiferent de clasificarea lor în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, și se adaugă la veniturile întreprinderii. Profitul rezonabil rezultat din activitățile pentru care întreprinderea respectivă deține drepturi speciale sau exclusive trebuie analizat dintr-o perspectivă *ex ante*, luând în considerare existența sau nu a riscului suportat de către întreprinderea în cauză. De asemenea, această evaluare trebuie să ia în considerare stimulentele în ceea ce privește eficiența introduse de statul AELS în legătură cu prestarea serviciilor în cauză.
46. Statul AELS poate decide ca profiturile provenite din alte activități care nu intră în domeniul de aplicare a SIEG, în special acele activități care se bazează pe infrastructura necesară pentru a presta SIEG, trebuie să fie alocate integral sau parțial finanțării SIEG.

Supracompensarea

47. Supracompensarea ar trebui înțeleasă drept o compensație pe care o primește întreprinderea în plus față de valoarea ajutorului, conform definiției de la punctul 21, pe întreaga durată a contractului. Conform celor menționate la punctele 39 - 42 de mai sus, un surplus care rezultă dintr-o creștere a eficienței mai mare decât se preconizase poate fi reținut de către întreprindere ca profit rezonabil suplimentar conform celor precizate în actul de atribuire ⁽¹⁾.
48. Deoarece supracompensarea nu este necesară pentru funcționarea SIEG, aceasta constituie ajutor de stat incompatibil.
49. Statele AELS trebuie să se asigure că respectiva compensație acordată pentru funcționarea SIEG respectă cerințele stabilite în prezentul cadru și, în special, că întreprinderile nu primesc compensații care depășesc valoarea determinată în conformitate cu cerințele prevăzute în prezenta secțiune. Acestea trebuie să furnizeze dovezi la cererea Autorității. Totodată, trebuie să efectueze controale periodice sau să se asigure că astfel de controale sunt efectuate la sfârșitul perioadei de valabilitate a actului de atribuire și, în orice caz, la intervale de cel mult trei ani. În ceea ce privește ajutorul acordat prin alte mijloace decât procedura de achiziții publice cu publicare ⁽²⁾, controalele ar trebui efectuate, în mod normal, cel puțin o dată la doi ani.

⁽¹⁾ În mod similar, un deficit care are drept cauză rezultate în ceea ce privește eficiența mai slabe decât se preconizase ar trebui să fie suportat parțial de întreprindere, dacă acest lucru este prevăzut în actul de atribuire.

⁽²⁾ Cum ar fi ajutorul acordat în legătură cu contractele interne, concesiuni fără alocare pe bază de competiție, proceduri de achiziții publice fără publicare prealabilă.

50. În cazul în care statul AELS a definit de la început un nivel fix de compensare care anticipează în mod corespunzător și cuprinde creșterea eficienței pe care se poate preconiza că prestatorul o va obține pe durata de valabilitate a actului de atribuire, pe baza unei alocări corecte a costurilor și a veniturilor și pe baza unor așteptări rezonabile, astfel cum sunt descrise în prezenta secțiune, verificarea supracompensării se limitează la a controla dacă nivelul profitului la care prestatorul are dreptul în conformitate cu actul de atribuire este într-adevăr rezonabil din perspectivă *ex ante*.

2.9. *Cerințe suplimentare care pot fi necesare pentru a se asigura faptul că dezvoltarea schimburilor comerciale nu este afectată într-o măsură care contravine intereselor SEE*

51. Cerințele stabilite la secțiunile 2.1 – 2.8 sunt, în general, suficiente pentru a se asigura faptul că ajutorul nu denaturează concurența într-o măsură care contravine intereselor SEE.

52. Cu toate acestea, este posibil ca, în anumite circumstanțe excepționale, denaturări grave ale concurenței în cadrul pieței interne să rămână nesoluționate și ca ajutorul să afecteze schimburile comerciale într-o asemenea măsură încât ar contraveni intereselor SEE.

53. Într-o asemenea situație, Autoritatea va analiza dacă aceste denaturări pot fi atenuate prin impunerea îndeplinirii unor condiții sau a respectării unor angajamente de către statul AELS.

54. Este de așteptat ca asemenea denaturări grave ale concurenței care să fie contrare intereselor SEE să nu apară decât în circumstanțe excepționale. Autoritatea se va limita doar la acele denaturări care presupun un ajutor cu efecte negative importante asupra altor state AELS și asupra funcționării SEE, de exemplu, întrucât nu oferă întreprinderilor active în sectoare importante ale economiei posibilitatea de a-și desfășura activitatea la o scară care să le permită funcționarea în condiții de eficiență.

55. Asemenea denaturări pot apărea, de exemplu, atunci când actul de atribuire are o durată care nu poate fi justificată prin raportare la criteriile obiective (de exemplu, necesitatea de a amortiza activele fixe netransferabile) sau reunește o multitudine de sarcini (care, în mod obișnuit, fac obiectul unor acte de atribuire separate, fără a presupune pierderi ale beneficiilor sociale și costuri suplimentare în ceea ce privește eficiența și eficacitatea furnizării serviciilor). În acest caz, Autoritatea ar analiza dacă același serviciu public ar putea fi furnizat în aceleași condiții, dar într-o manieră care denaturează într-o mai mică măsură concurența, de exemplu prin intermediul unui act de atribuire mai limitat ca durată sau domeniu de aplicare ori prin acte de atribuire separate.

56. O altă situație în care ar putea fi necesară o analiză mai detaliată ar putea apărea în cazul în care un stat AELS încredințează unui prestator de servicii publice, în absența unei proceduri de selecție competitive, misiunea de a furniza un SIEG pe o piață nerezervată în cadrul căreia sunt prestate deja servicii foarte similare sau se preconizează furnizarea în viitorul apropiat a acestora, în absența SIEG. Aceste efecte negative asupra dezvoltării comerțului pot fi mai pronunțate atunci când SIEG trebuie oferit la un tarif sub costurile suportate de orice furnizor existent sau potențial, astfel încât provoacă o blocare a pieței. Astfel, deși Autoritatea respectă marja largă de apreciere la dispoziția statelor AELS cu privire la definirea SIEG, aceasta poate solicita modificări, de exemplu referitor la alocarea ajutorului, în cazul în care poate demonstra, în mod rezonabil, că același SIEG ar putea fi furnizat utilizatorilor în condiții similare, într-o manieră mai puțin denaturantă și la costuri mai mici pentru stat.

57. De asemenea, o atenție sporită este justificată în cazul în care încredințarea serviciului public este legată de drepturi speciale sau exclusive care reduc considerabil concurența pe piața internă, într-o măsură care contravine intereselor Acordului privind SEE. Chiar dacă principala cale de identificare a unor asemenea cazuri rămâne articolul 59 alineatul (1) din Acordul privind SEE, ajutorul de stat nu poate fi considerat compatibil în cazul în care dreptul exclusiv oferă avantaje care nu au putut fi analizate, cuantificate sau identificate în mod corespunzător, în conformitate cu metodologiile de calcul al costurilor nete ale SIEG descrise în secțiunea 2.8.

58. De asemenea, Autoritatea va acorda atenție situațiilor în care ajutorul îi permite întreprinderii să finanțeze crearea sau utilizarea unei infrastructuri care nu poate fi reprodusă și poate bloca piața unde este furnizat SIEG sau piețele conexe relevante. În acest caz, ar fi oportun să se prevadă ca întreprinderile concurente să beneficieze de acces echitabil și nediscriminatoriu la această infrastructură, în condiții adecvate.

59. În cazul în care denaturările concurenței sunt o consecință a faptului că actul de atribuire împiedică punerea efectivă în aplicare sau asigurarea respectării legislației SEE care vizează garantarea bunei funcționări a pieței interne, Autoritatea va examina dacă serviciul public ar putea fi la fel de bine furnizat într-o manieră care denaturează într-o mai mică măsură concurența, de exemplu prin punerea deplină în aplicare a legislației SEE sectoriale.

2.10. Transparența

60. Pentru fiecare compensație pentru SIEG care intră în domeniul de aplicare a prezentului cadru, statul AELS în cauză trebuie să publice următoarele informații pe internet sau prin alte mijloace corespunzătoare:

(a) rezultatele consultării publice sau alte instrumente adecvate menționate la punctul 14;

(b) conținutul și durata obligațiilor de serviciu public;

(c) denumirea întreprinderii și, dacă este cazul, teritoriul în cauză;

(d) sumele reprezentând ajutorul acordat anual întreprinderii.

2.11. Ajutoare care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2012/21/UE

61. Principiile prevăzute la punctele 14, 19, 20, 24, 39, 51 - 59 și 60 litera (a) nu se aplică ajutoarelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2012/21/UE.

3. Raportare și evaluare

62. Statele AELS trebuie să prezinte un raport Autorității cu privire la conformitatea cu prezentul cadru la fiecare doi ani. Rapoartele trebuie să furnizeze o prezentare de ansamblu a aplicării prezentului cadru diferitelor sectoare ale prestatorilor de servicii, inclusiv:

(a) o descriere a aplicării principiilor prevăzute în prezentul cadru la serviciile care se încadrează în domeniul său de aplicare, inclusiv activităților interne;

(b) valoarea totală a ajutoarelor acordate întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare a prezentului cadru cu o defalcare în funcție de sectorul economic al beneficiarilor;

(c) o indicare dacă, pentru un anumit tip de serviciu, aplicarea principiilor stabilite în prezentul cadru a generat dificultăți sau plângeri din partea unor terți și

(d) orice alte informații privind aplicarea principiilor prevăzute în prezentul cadru, cerute de Autoritate și care să fie precizate în timp util, înainte ca raportul să fie transmis.

Primul raport se transmite până la data de 30 iunie 2014.

63. În plus, în conformitate cu cerințele părții II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea și cu Decizia Autorității nr. 195/04/COL din 14 iulie 2004 privind dispozițiile de punere în aplicare menționate la articolul 27 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea ⁽¹⁾, statele AELS trebuie să transmită Autorității rapoarte anuale privind ajutoarele acordate în urma unei decizii a Autorității fondată pe prezentul cadru.

64. Rapoartele se publică pe site-ul internet al Autorității.

65. Autoritatea intenționează să efectueze o reexaminare a prezentului cadru până la 31 ianuarie 2017.

4. Condiții și obligații aferente deciziilor Autorității

66. În temeiul articolului 7 alineatul (4) din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, Autoritatea poate prevedea ca decizia sa pozitivă să fie condiționată de îndeplinirea unor cerințe care permit ca un ajutor să poată fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului privind SEE și poate stabili obligații care să îi permită să monitorizeze respectarea acestei decizii. În domeniul SIEG, stabilirea condițiilor și obligațiilor poate fi necesară mai ales pentru a se asigura că ajutorul acordat întreprinderilor în cauză nu conduce la denaturări nejustificate ale concurenței și ale schimburilor comerciale din cadrul pieței interne. În acest context, pot fi necesare rapoarte periodice sau alte obligații, în funcție de situația specifică a fiecărui serviciu de interes economic general.

5. Aplicare

67. Autoritatea va aplica dispozițiile prezentului cadru de la 31 ianuarie 2012.

68. Autoritatea va aplica principiile prevăzute de prezentul cadru tuturor proiectelor de ajutor care i-au fost notificate și va adopta o decizie cu privire la aceste proiecte în conformitate cu aceste principii, chiar și în cazul în care proiectele au fost notificate înainte de 31 ianuarie 2012.

69. Autoritatea va aplica principiile prevăzute de prezentul cadru în cazul ajutoarelor ilegale cu privire la care aceasta ia o decizie după data de 31 ianuarie 2012, chiar și în cazul în care ajutorul a fost acordat înainte de această dată. Cu toate acestea, în cazul în care ajutorul a fost acordat înainte de data de 31 ianuarie 2012, principiile prevăzute la punctele 14, 19, 20, 24, 39 și 60 nu se aplică.

6. Măsuri adecvate

70. Autoritatea propune ca măsuri adecvate, în sensul articolului 1 alineatul (1) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, ca statele AELS să publice până la data de 31 ianuarie 2013 lista schemelor de ajutoare existente privind compensația pentru obligația de serviciu public a căror conformitate cu prezentul cadru trebuie asigurată și să asigure conformitatea acestor scheme de ajutoare cu prezentul cadru până la data de 31 ianuarie 2014.

71. Statele AELS ar trebui să confirme Autorității, până la data de 29 februarie 2012, că sunt de acord cu măsurile adecvate propuse. În absența unui răspuns, Autoritatea va considera că statul AELS respectiv nu este de acord cu măsurile.

⁽¹⁾ Astfel cum a fost modificată, versiune consolidată disponibilă pe site-ul internet al Autorității, la următoarea adresă: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

AVIZ CITITORILOR

Regulamentul (UE) nr. 216/2013 al Consiliului din 7 martie 2013 privind publicarea electronică a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*

În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 216/2013 al Consiliului din 7 martie 2013 privind publicarea electronică a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* (JO L 69, 13.3.2013, p. 1), de la 1 iulie 2013 numai ediția electronică a *Jurnalului Oficial* este autentică și produce efecte juridice.

În cazul în care publicarea ediției electronice a *Jurnalului Oficial* nu este posibilă din cauza unor circumstanțe neprevăzute și excepționale, ediția tipărită este autentică și produce efecte juridice în conformitate cu termenii și condițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 216/2013.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO